

پوونکردنه وهی :

۳۰ فهرموودهی پیغه مبهه
صلى الله عليه وآله وسلم

پروونکردنه وهی :

۳۰ فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر

نووسینی : سیروان کاکه أحمد

دیزاینی ناوه‌وه و به‌رگ : زهرده‌شت کاوانی

چاپی یه‌که‌م ۱۴۴۱ز- ۲۰۲۰ك

۱۴ * ۲۱ سم ، ۷۷ لاپه‌ره

بابه‌ت : ئایینی

له به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان - هه‌ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۸۹۸) ی سالی ۲۰۱۸ پیدراوه

مافی چاپ پارێزراوه

پوونکردنه وهی :

۳۰

فهرموودهی پیغه مبهەر

نووسینی

سیروان کاکه أحمد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

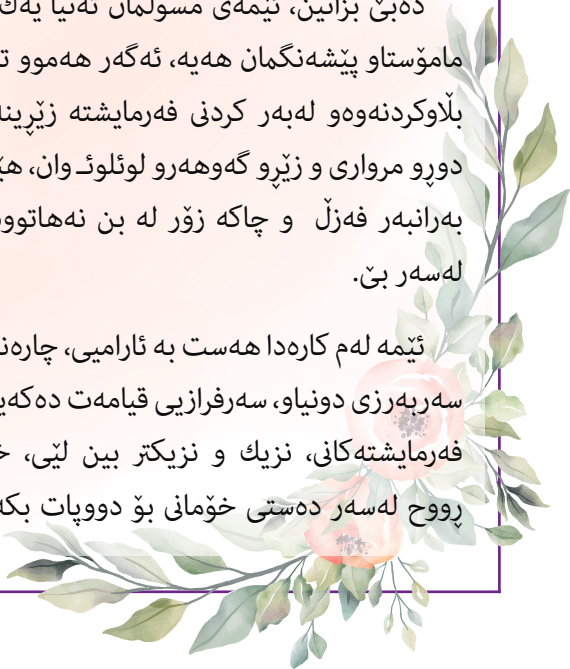
رَبِّ أَعْنِي بِفَضْلِكَ... يَا كَرِيم

پیشه‌کی

گرنگی دان به وتهی هەر که سیك، گرنگی دانه به خودی ئەو که سایه تیه، زۆر جار ده‌بینین، که سانیك سهرقالن به بلاوکردنه‌وهی وتهی ئەوانه‌ی که خۆشیاں ده‌وین، له: فهیله سووفان، نووسه‌ران، شاعیران، پۆماننووسان، عاریفان، ته‌نانه‌ت که سه‌ ئاساییه‌کانی ده‌وروبه‌ری خویان... هتد.

ده‌بێ بزانی، ئیمه‌ی مسوڵمان ته‌نیا یه‌ك رابه‌رو خۆشه‌ویست و گه‌وره‌و مامۆستا و پیشه‌نگمان هه‌یه، ئە‌گه‌ر هه‌موو ته‌مه‌نی خۆمان ته‌رخان بکه‌ین بۆ بلاوکردنه‌وه‌و له‌به‌ر کردنی فه‌رمایشته‌ زێرینه‌کانی، که هه‌ر هه‌موویان وه‌ك دو‌رو مرواری و زێ‌رو گه‌وه‌ه‌رو لو‌لو‌ئ‌وان، هه‌یشتا هه‌یچ له‌ ده‌ست نه‌هاتووین، به‌رانبه‌ر فه‌زڵ و چاکه‌ زۆر له‌ بن نه‌هاتوو‌ه‌کانی، سه‌لات و سه‌لامی خ‌وای له‌سه‌ر بێ.

ئیمه‌ له‌م کاره‌دا هه‌ست به‌ ئارامیی، چاره‌نووس خیری، پاداشت نه‌ب‌راوه‌یی، سه‌ربه‌رزی دونیاو، سه‌رفرازی قیامه‌ت ده‌که‌ین، چاوه‌روانی‌ن به‌ بلاوکردنه‌وه‌ی فه‌رمایشته‌کانی، نزیك و نزیکتر بین لێی، خۆشه‌ویستی و گیان فیدایی و رووح له‌سه‌ر ده‌ستی خۆمانی بۆ دو‌وپات بکه‌ینه‌وه، بێگومان ئە‌ویش هه‌ینده

ئه‌هلی وه‌فاو قه‌ناعه‌ته، به که‌میکی زۆر که‌م، لی‌مان پازی ده‌بی، ئه‌و که‌مه تیکۆشانه‌مان لێ قبول ده‌کات إن شاء‌الله.

به‌نده له‌سه‌ر داوای کۆمه‌لیک له‌ دلسۆزان و خه‌مخۆرانی ئه‌م دینه، هه‌لسا به‌ ئاماده‌ کردنی ئه‌م چه‌ند لاپه‌ره، که‌ پیم وایه هه‌مووی زی‌رو گه‌وه‌ره، چونکه زۆربه‌ی فەرمايشتی پیغهمبه‌ری سه‌روه‌ره ﷺ.

به‌مه‌به‌ستی پیشبهرکی و کۆشش تیدا کردنی، تا سه‌ره‌نجام له‌ ماوه‌ی خه‌ریک بوون له‌گه‌ڵ فەرمايشته‌کانی پیغهمبه‌ری خۆشه‌ویست ﷺ، بۆ ماوه‌یه‌ک هه‌ست به‌ نزیکي بکه‌ین، هاوه‌لان ئاسا هه‌ست به‌ له‌ خزمه‌ت بوونی بکه‌ین.

داواکارم له‌ خوای به‌ به‌زه‌یی، تێمه له‌وانه‌ بگێری، که‌ خۆشه‌ویست ﷺ له‌ باره‌ یانه‌وه فەرموویه‌تی: «إِنَّ أَنْاسًا مِنْ أُمَّتِي يَأْتُونَ بَعْدِي يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ اشْتَرَىٰ رُؤْيْتِي بِأَهْلِهِ وَمَالِهِ»^(۱).

واته: دلنیا‌بن کۆمه‌له‌ خه‌لکیک له‌ ئۆمه‌مه‌ته‌که‌م، له‌ داوای من دین، هه‌ر یه‌کی‌کیان ته‌مه‌ننا ده‌کات و خۆزگه‌ ده‌خوازی، هه‌موو خزم و که‌س و مال و سامانی بدات له‌ پیناو بینینی مندا.

ئنجا بی‌گومان له‌به‌ر کردنی فەرمووده‌کانی پیغهمبه‌ری خوا ﷺ، پارێزگاری لیکردن و کار پیکردنی له‌ کرده‌وه هه‌ره‌ گ‌رنگ و، گه‌وره‌ترینی عیبا‌ده‌ته‌کانه، جگه‌ له‌ فه‌رزه‌کان، ئه‌و که‌سه‌ی فەرمووده‌یه‌کی پیغهمبه‌ر ﷺ له‌به‌ر ده‌کات و له‌ مانا‌که‌ی تیده‌گات و له‌ نپه‌و خه‌لک بلاوی ده‌کاته‌وه، پیغهمبه‌ر ﷺ ده‌راره‌ی فەرموویه‌تی: «نَصَرَ اللَّهُ أُمَّرَأً سَمِعَ مِنَّا حَدِيثًا، فَحَفِظَهُ حَتَّىٰ يُبَلِّغَهُ غَيْرَهُ»^(۲).

(۱) أخرجه الحاكم: ۲۱۳۷، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي.

(۲) أخرجه أحمد: ۱۶۷۸۴، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ، وَصَحَّحَهُ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط.

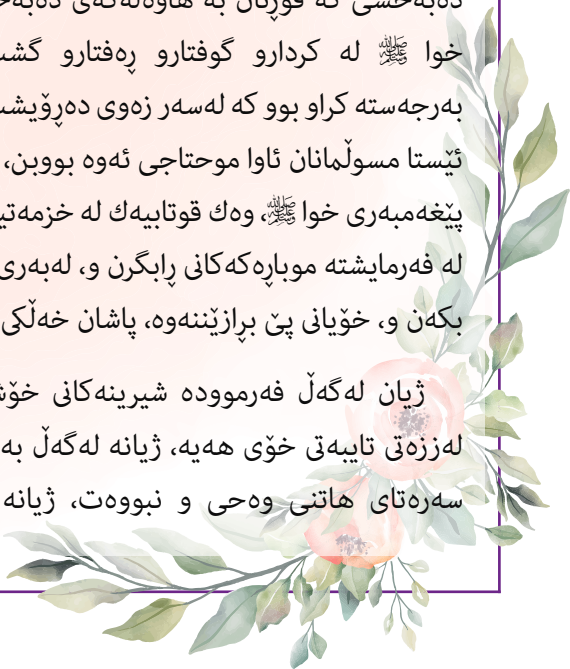
واته: خواړووخسارو ره‌وشتی‌ئو که‌سه جوان بکات، گوئیستی فەرمووده‌یه‌ک ده‌بې له ئیمه‌وه، له‌به‌ری ده‌کات، (ده‌پیاریزی) تا ده‌یگه‌ینې به که‌سانی دیکه.

له‌م فەرمووده‌دوعا کردن‌ه‌یه، یان‌ه‌ه‌والدان‌ه‌یه له‌لایه‌ن پیغمبهری خواوه ﷺ ده‌رباره‌ی حالې‌ئو که‌سه‌ی هه‌ولې پاراستن و بلاو کردنه‌وه‌ی فەرمووده‌ده‌دات.

دیاره‌تتگه‌یشتن له‌ئاین له‌رېگه‌ی‌تتگه‌یشتن له‌قورئان و سوننه‌ته‌وه ده‌بې، وه‌تتگه‌یشتن له‌سوننه‌ت له‌رېی شروقه‌و شیکردنه‌وه‌ی زانایان ده‌بې، هه‌ر که‌س ئه‌مه‌ی کرد، نیشانه‌ی‌ئوه‌یه‌خوا ویستی‌خیری بو‌ی‌ه‌یه.

بیگومان له‌خزمت دابوونی قورئان، واته: له‌خزمت دابوونی‌خوا‌ی‌به‌رز، به‌هه‌مان‌شپوه له‌خزمت دابوونی فەرمووده‌شیرینه‌کانی پیغمبهر ﷺ، واته: له‌خزمت دابوونی پیغمبهری‌خوا ﷺ، که‌هه‌مان‌ئو سیفه‌تانه‌ت پښ ده‌به‌خشې که‌قورئان به‌هاوه‌له‌که‌ی ده‌به‌خشې، له‌به‌ر‌ئوه‌ی پیغمبهری‌خوا ﷺ له‌کردارو‌گوفتارو‌ره‌فتارو‌گشت هه‌لسوکه‌وته‌کانی قورئانیکی به‌رجه‌سته‌کراو‌بوو که‌له‌سه‌ر‌زه‌وی‌ده‌ر‌ویشت... پېشم‌وانیه‌هیچ‌کاتیک‌وه‌ک‌ئیتستا‌مسولمانان‌ئاوا‌موحتاجی‌ئوه‌بووین، جاریک‌دی‌بچنه‌وه‌قوتابخانه‌ی پیغمبهری‌خوا ﷺ، وه‌ک‌قوتایه‌ک‌له‌خزمتیدا‌له‌سه‌ر‌چوک‌دابنیشن‌و، گو‌ی‌له‌فهرمایشته‌موباره‌که‌کانی‌رابگرن‌و، له‌به‌ری‌بکه‌ن‌و، تپی‌بگه‌ن‌و، کاری‌پښ‌بکه‌ن‌و، خو‌یانی‌پښ‌برازیننه‌وه، پاشان‌خه‌لکی‌لی‌فیر‌بکه‌ن.

ژیان‌له‌گه‌ل فەرمووده‌شیرینه‌کانی‌خوشه‌ویستی‌خوا ﷺ تام‌و‌چپړو له‌زه‌رتی‌تایبه‌تی‌خوی‌ه‌یه، ژیانه‌له‌گه‌ل‌به‌ر‌پزترین‌مه‌خلوق، ژیانه‌له‌گه‌ل‌سه‌ره‌تای‌هانتی‌وه‌حی‌و‌نبوه‌ت، ژیانه‌له‌گه‌ل‌نه‌وه‌یه‌ک‌که‌باشترین

نہ وهی سہر زہوی و (خیر القرون) بوون، خوا له هہموویان پازی بی، ژیانه
له گہل دونیایه کی زور جیا له م دنیا ماددیہ وشکہ!

سیروان کاکه أحمد

۲۰۲۰ / ۴ / ۲۲

هه ولیر

فهرموودهی

رهزانهندی خوات مه‌به‌ست بئ

«إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا،
وَابْتِغَىٰ بِهِ وَجْهَهُ»^(۱).

واته: بئگومان (له رۆژی دوایی) خوا هیچ کرده‌وه‌یه‌کی باش
وه‌رناگری، مه‌گه‌ر به پاکی و به مه‌به‌ستی ره‌زانه‌ندی ئه‌و ئه‌نجام
دراییت.

(۱) أخرجه النَّسَائِي: ۳۱۴۰، عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ قَالَ الْأَبَانِيُّ: حسن صحيح.

روونکردنه‌وه

۱- پێویستە لە ھەر کارێک کە ئەنجام دەدرێت لە خوا پەرستییه‌کان، مەبەست تێیدا پەرزامەندی خوا بێ، وەك خوا دەفەرموێت:

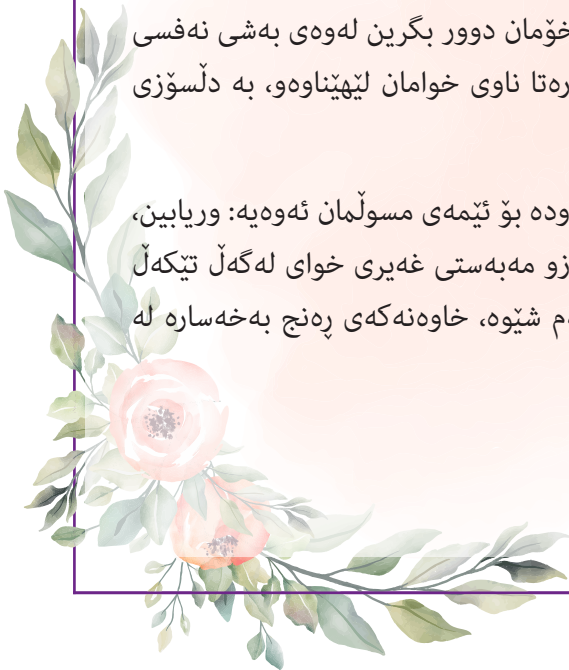
﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ﴾ البینة: ۵.

واتە: لە گەڵ ئەوێدا کە فەرمانیان پێ نەدرا بوو، مەگەر بەوێ کە پەرستشی خوا بکەن بە دڵسۆزی ملکه‌چی بۆ بکەن و، خۆیان بە دوور بگرن لە ھەموو بیرو باوەڕێکی خوار و خێچ.

۲- خوا فەرمانی بەوێ پێ کردووەین دڵسۆز و خۆیە کلاکەرەوێ بین بۆ خوا لە کارە کائمان، کە ئەوێ گەورەترین کردەوێ دڵ، ھەر وہا ئەم ئیخلاصە مەرچی قبول بوونی کردەوێ کانه.

۳- بۆیە ھەتا بکری و بتوانین، خۆمان دوور بگرن لەوێ بەشی نەفسی خۆمان بخەینە پال کارێک، سەرەتا ناوی خوامان لێھێناوێ، بە دڵسۆزی بۆ زاتی ئەو ئەنجاممان داوێ.

۴- ئاماژەو ئاراستە‌ی ئەم فەرموودە بۆ تێمە‌ی مسوڵمان ئەوێ: وریابین، کارێک نەکەین لە سەرەتاوێ نیازو مەبەستی غەیری خوای لە گەڵ تێکەڵ بووین، چونکە ھەر کارێکی لەم شیوێ، خاوەنەکە‌ی رەنج بە خەسارە لە دونیاو، شەرمەزارە لە قیامەت.

فهرموودهی

۳

ئاگاداری ئیمانته به

«عَنْ أَبِي أَمَامَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صلى الله عليه وسلم، قَالَ:
مَا الْإِيمَانُ؟ قَالَ: إِذَا سَرَّتْكَ حَسَنَتُكَ،
وَسَاءَتْكَ سَيِّئَتُكَ، فَأَنْتَ مُؤْمِنٌ»^(۱).

واته: ئه بو ئومامه رضي الله عنه ده‌لێ: پیاویك پرسیاری کرد له پیغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم،
گوئی: ئایا ئیمان چیه؟ (پیغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم) فهرمووی: ئه‌گه‌ر چاکه‌ت کردو
دلخۆش بووی پیتی، وه خرابه‌ت کردو دلته‌نگ و په‌شیمان بووی ئی،
ئه‌وه تو ئیماندارێ (واته: تا ئه‌و کاته ئیمانته سه‌لامه‌ته).

(۱) أخرجه أحمد: ۲۲۲۰، وغيره، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

روونکردنه‌وه

۱- هەموو کەس هەلەو تاوان دەکات، جیاوازی ئەهلی ئیمان و ئەهلی نیفاق لەوه دایه: ئیماندار خاوەن دلێکی زیندوو، لە دواى هەلە دەست بە پەشیمان بوونه‌وه دەکات، کە ئەو‌هش نیشانه‌ی هەبوونی ئیمانه لە دلی، بەلام دوورپووان بە هۆی مردوویی دلەکانیان، هەست بە پەشیمان بوونه‌وه‌و ترسی دواروژ ناکەن.

۲- دلخۆش بوون بە چاکەکانت، وه هەستکردن بە قبوول بوونی لە لای خوا، بئ ئەوه‌ی بە خۆت سەرسام بیت و غرور بتگرێ، وه بشزانی هەموو فەزڵ و منەتی خوایه بە سەرته‌وه، ئەوه نیشانه‌ی ئیمانه لە دل و دەروونت چەسپاوه.

۳- ئەبو زەر خوا لێی پزازی بئ، دەلئ: گو ترا ئەى پینغەمبەرى خوا ﷺ دەبینى (جاری وایه) پیاویك کاریكى چاك دەکات، خەلکیش مەدحی دەکەن (لەسەر ئەو کاره چاکه، ئایا ئەوه پزایه؟) فەرمووی: ئەوه موژدەیه‌کی بە پەله‌یه (لە دویا پیش قیامەت) بۆ پروادار^(۱).

۴- هەموو مروؤفئیک ئەم بەخششە‌ی خۆای بەرکەوتوو ئەگەر بەکاری بێنئ، کە بتوانئ هەست بەباشی و خراپە‌ی خۆی بکات وه کە دەفەرمووی: ﴿بَلِ الْإِنْسَانِ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۚ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَلْفٌ مَّعَاذِرُهُ ۚ ﴿١٥﴾﴾. القيامة، واته: بەلکو ئینسان خۆی شایه‌ته بەسەر خۆیه‌وه (ئەندامه‌کان شایه‌تن بەسەر‌یه‌وه)، هەرچەنده‌ چەنده‌ها پاکانه‌ بکات و بیانوو بهیئیتته‌وه (بئ سوودو بئ کەلکە).

(۱) أخرجه مُسْلِمٌ: ۲۶۴۲، بی‌شەوا نه‌وه‌وی ده‌لئ: له‌ رپوایه‌تی دیکه‌ هاتوه: (وَيَحِبُّ النَّاسَ عَلَيْهِ) واته: خەلک خۆشیان ده‌وئ بە هۆی ئەو کرده‌وه چاکه‌وه کە کردوویه‌تی.

فهرموودهی

نویره کانت بپاریزه

«إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ
صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ، فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ،
وَإِنْ فَسَدَتْ، فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ»^(۱).

واته: به دنیایی یه کهم کرده وه که بهنده له سه ری لی پرسینه وهی
له گه ل ده کری له روژی دوایی نویره کانیته تی، نه گه ر نویره کانی باش بوون،
ئه وه سه رفراز بووه و پرزگاری بووه، به لام نه گه ر نویره کانی خراب بوون،
واته: به ته وای ئه نجامی نه دابن) ئه وه خه ساره تمه ندو زه ره رمه ند
بووه.

(۱) أخرجه الترمذي: ۴۱۳، عن أبي هريرة وَصَحَّه الألباني.

روونکردنه وه

۱- خوا ﷺ ده فەرمووی: ﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ (۲۳۸) البقرة، واته: نوپژه کان بیاریزن، یانی: له پرووی کات، نوپژه کان له کاتی خویاندا بکهن، ئاگاتان لی بی، له پرووی پراوالت، بهو شیوه ئه نجمیان بدن که شه ریعت دایناوه، وشه کان، پکوع و سه جده و ته حیيات، پراوهستان و جمو جو له کان هه موو به ریگ و پیکی بن^(۱)، ... هتد.

۲- له پرووی نیوه پوکوه، که له راستیدا نیوه پوک مه بهستی هه ره گه وره ی نوپژه، وه ک خوا ده فەرمووی: به راستی پرواداران سه رفرازان، ئه وانهی که له نوپژه کانینادا گه ردنکه چن، به لیترسان و هه بیه تکردن له خواوه پاده وه ستن^(۲).

۳- نوپژکه ر، ده بی شوینه واری نوپژه که ی به سه ره وه دیار بیت^(۳).

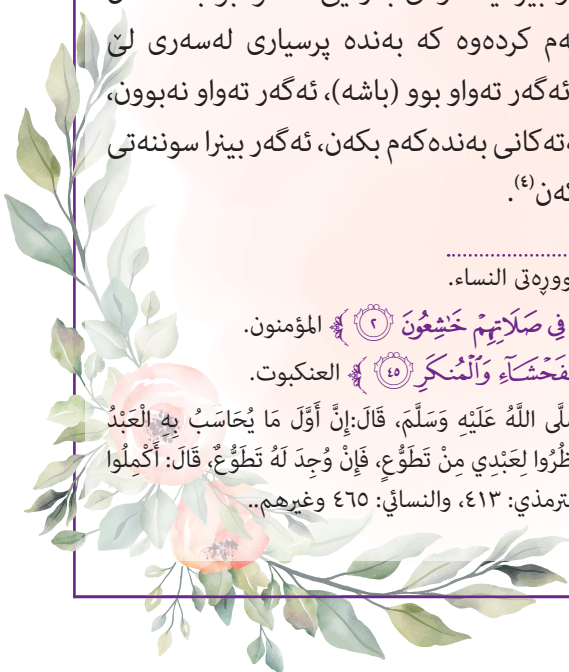
۴- وه ک مژه ده یه کی دلخوشکه ر و بیره یئانه وه ی به زه یی خوا بو به نده کان ینیغه مبه ر ﷺ ده فەرمووی: یه که م کرده وه که به نده پرساری له سه ری لی ده کری له دواروژ نوپژه کانیه تی، ئه گه ر ته واو بوو (باشه)، ئه گه ر ته واو نه بوون، خوا ده فەرمووی: ته ماشای سونه ته کانی به نده که م بکهن، ئه گه ر بینرا سونه تی هه یه فه رزه کانی بو پی ته واو بکهن^(۴).

(۱) ته فیسیری قورئانی به رزو به پیژ، سووره تی النساء.

(۲) ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (۲) ﴿المؤمنون.

(۳) ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ (۴۵) العنكبوت.

(۴) {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ صَلَاتُهُ، فَإِنْ كَانَ أَكْمَلَهَا وَإِلَّا قَالَ اللَّهُ: انظُرُوا لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ، فَإِنْ وَجَدَ لَهُ تَطَوُّعًا، قَالَ: أَكْمَلُوا بِهِ الْفَرِيضَةَ} أخرجه أبو داود: ۸۶۴، والترمذي: ۴۱۳، والنسائي: ۶۷۵ وغيرهم..

فهرموددهی

۴

رۆژوو هکانت لێخۆشبوونت

«مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا،
غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ»^(۱).

واته: هەر که سێک له (مانگی) رهمهزان رۆژوو بگری، به پروا پێبوونهوهو، به خوا پێ مه بهست بوونهوه (واته: چاوه پێی پاداشته که ی له خوا بکات) ئه وه له گونا هه کانی رابردووی ده بووردری.

(۱) أخرجه البخاري: ۱۹۰۱، ومسلم: ۱۷۷۸، عن أبي هريرة.

پروونکردنه‌وه

۱- هەرچە‌ند پڕۆژووگرتن، ئەرکیکی شە‌رعییە‌و، خوا لە‌سەر ئیمە‌ی داناو‌و یە‌کیکە‌ له‌ پینچ پایە‌کانی مسوڵمانیە‌تی، بە‌لام له‌ چە‌ند پوو‌و‌ه پڕۆژوو‌ه‌وان لێ‌ی بە‌هەر‌مە‌ند دە‌بێ‌ت، له‌ پوو‌ی مە‌عنە‌و‌ی: پوو‌وحی صاف و پاک دە‌کاتە‌وه‌، له‌ پوو‌ی ئە‌خلاقه‌وه‌: وای لێ‌ده‌کات زیاتر خۆ‌ی کۆنترۆڵ بکات، زمانی خۆ‌ی بگریته‌وه‌ له‌ خراپه‌، له‌ پوو‌ی کۆمه‌لایه‌تی‌ه‌وه‌: ئە‌گەر دە‌وڵە‌مە‌ندیش بێ‌ت و، هەرگیز برسیتی نه‌بووبی، هە‌ست دە‌کات که برسیتی‌ه‌کان چ ئیش و ژانیکیان هە‌یه‌! له‌ پوو‌ی تە‌ندروستی‌ه‌وه‌: دە‌بێ‌ته‌ هۆ‌ی کۆمه‌لێ‌ک سوود بۆ لاشه‌، بۆ وێ‌نه‌: چە‌وری دە‌توینێ‌ته‌وه‌، ئیسپراحه‌تیک دە‌دات بە‌گە‌ده‌، شە‌کری ناو خوی‌ن پێ‌ک دە‌خات... هتد.

۲- پڕۆژوو پارێزە‌ری خاوه‌نه‌که‌یه‌تی له‌ چوو‌نه‌ نێ‌و ئاگری دۆزه‌خ له‌ قیامە‌ت، وه‌ک چۆ‌ن له‌ دنیا پارێزە‌رو قە‌لغانیه‌تی له‌ گونا‌هو تاوان.

۳- گە‌وره‌ی پڕۆژووگرتن له‌وه‌ دایه‌، پڕۆژوو‌ه‌وان تە‌نیاو تە‌نیا مە‌به‌ستی رە‌زامە‌ندی خوای بە‌خشنده‌ بێ‌ت، وه‌ چاوه‌رپێ‌ ئە‌و پاداشته‌ بێ‌ت، چونکه‌ پڕۆژوو یە‌کیکە‌ له‌و عیبادە‌تانە‌ی پاداشته‌که‌ی دیاری نه‌کراوه‌، خوا دە‌فە‌رمو‌ی: بۆ منه‌و پاداشته‌که‌ی لە‌سەر منه‌.

۴- پڕۆژووگرتن، سە‌رباری سووده‌ دونه‌یایه‌کانی باسما‌ن کرد، له‌ دوا‌رپۆژدا که‌ که‌س له‌ هانا‌ی که‌س نایە‌ت، پڕۆژوو دێ‌ت بۆ بە‌رگری کردن له‌ خاوه‌نه‌که‌ی، تکا‌ لای خوا دە‌کات، تا خوا لێ‌ی خۆ‌شده‌بی، که‌سی پڕۆژوو‌ه‌وان دە‌چێ‌ته‌ به‌هە‌شت، وه‌ک پیغە‌مبەر ﷺ فە‌رمو‌یه‌تی: «الصَّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۱)، واتە: پڕۆژوو و قورئان تکا‌و شە‌فاعە‌ت بۆ بە‌نده‌ ده‌که‌ن له‌ پۆ‌ژی دوا‌ی.

(۱) أخرجه أحمد: ۶۱۲۶، والحاكم: ۲۰۳۶، وقال: صحيح على شرط مسلم، وَصَحَّحَهُ الألباني.

فهرموودهی

بانگهواز بو ئایین بکه

«مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ، مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا»^(۱).

واته: ههر کهس خه لکی به ره و هیدایهت بانگ بکات، به ئەندازهی هه موو ئەوانه ی که شوینی که وتوون (له قسه و کرداره کانی) پاداشتی هه یه، بئ ئەوه ی هیچ له پاداشتی ئەوانیش که م بیته وه، وه ههر که سیک خه لکی به ره و گومرایی بانگ بکات، ئەوه به ئەندازهی هه موو ئەوانه ی شوینی که وتوون (له قسه و کرداره کانی) گوناھی هه یه، بئ ئەوه ی هیچ له گوناھی ئەوانیش که م بیته وه.

(۱) أخرجه مُسلم: ۶۹۸۰، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

روونکردنه‌وه

۱- فەرمان کردن بە چاکەو ڕێگەگرتن لە خراپە، لەسەر مسوڵمان واجیە، وەك خوا فەرموووەتی: (ئەي مسوڵمانینه!) با كۆمه ئيكتان هەبن بانگەواز بۆ چاکە بکەن و، فەرمان بە شتە پەسندەکان بکەن و، ڕێگری لە شتە ناپەسندەکان بکەن^(۱).

۲- بێرکردنه‌وه‌ت لەو پاداشته‌ی که له کاتی هیدایه‌تدانی خه‌ڵکی به‌ده‌ستی ده‌هینی، پێویسته گه‌وره‌ترین هۆکارو هانده‌رت بێ بۆ ئەوه‌ی به‌رده‌وام بی له‌سەر بانگه‌واز کردنی خه‌ڵکی بۆ شاره‌زابوون له ئیسلام^(۲).

۳- به یارمه‌تیدانی خه‌ڵکی بۆ وه‌رگرتنی هیدایه‌ت، یارمه‌تی خوا مسۆگەر ده‌کەي، ئەوه‌تا پیغەمبەر ﷺ ده‌فەرموی: به‌رده‌وام خوا له یارمه‌تیدانی به‌نده‌ی خۆی دایه، هه‌تا به‌نده له یارمه‌تیدانی (خوشک و) برای خۆی دابن. بۆیه پێویسته هه‌میشه ده‌ستی یه‌کدی بگرین له‌سەر ئەنجامدانی کاری چاک^(۳).

۴- یه‌کێك له کاره هه‌ره گه‌وره و پێرۆزه‌کانی مسوڵمان بریتیه له بانگه‌واز بۆ تایینی خوا، گومان له‌وه‌ش نیه مرو‌ف له کاتی بانگه‌واز تووشی گرفتی زۆر ده‌بن، بۆیه پێویسته له‌سه‌ری خۆی پڕ چه‌ك بکات به ئیخلاص و ئیمان و ته‌قواو زانیاریی.

(۱) ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾ آل عمران.

(۲) «مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ» أخرجه مُسلم: ۵۰۰۷، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ.

(۳) «وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ» أخرجه مسلم: ۲۶۹۹، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

فهرموودهی

۶

پشت به خوا بهسته

«لَوْ أَنَّ ابْنَ آدَمَ هَرَبَ مِنْ رِزْقِهِ، كَمَا يَهْرُبُ مِنَ الْمَوْتِ،

لَأَدْرَكَهُ رِزْقُهُ، كَمَا يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ»^(۱).

واته: نه گهر ئاده میزاد له و رزقهی (خوا بۆی داناوه) راباکاو هه لیبی، ههروهک چۆن به (هه موو شیوهیهک) له مردن راده کاو هه لیدی، نه وه نه و رۆزیه ی (خوا بۆی داناوه) ده یگاتتی (له کات و شوینی خۆی)، ههروهک چۆن مردنیش (له کات و شوینی خۆی) ده یگاتتی.

(۱) أخرجه أبو نعيم في الحلية (۹۰/۷)، عن جابر وَحَسَنَهُ الألباني في صحيح الجامع: ۵۲۴۰. به لأم مسولمان ده بی بزانی هه موو هه ولی خۆی بدات بۆ به ده سه تینانی نه و رزقه ی خوا بۆی داناوه وهک پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: {لَوْ أَنَّكُمْ تَوَكَّلْتُمْ عَلَى اللَّهِ حَقَّ تَوَكُّلِهِ لَرَزَقَكُمْ كَمَا يَرْزُقُ الطَّيْرَ، تَغْدُوا خِمَاصًا وَتَرُوحُ بِطَانًا} أخرجه الترمذي ۲۳۴۴ وقال: حديث حسن صحيح، ههروهها خوا ده فه رموی: [فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه].

روونکردنه‌وه

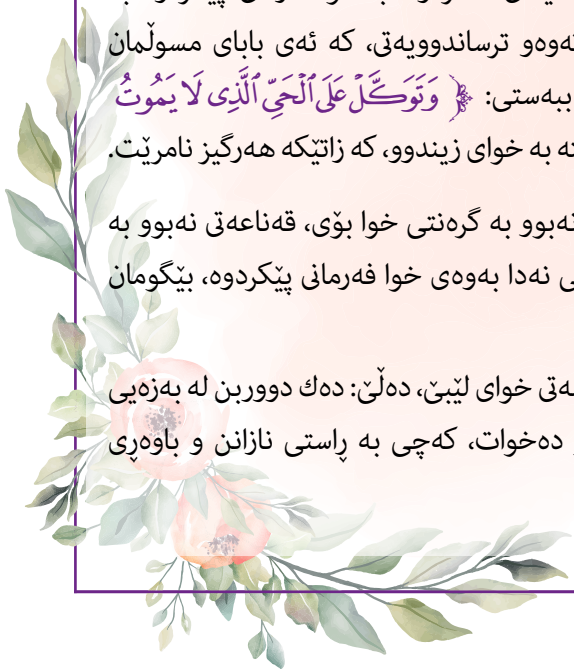
۱- پيشه‌وا مه‌ناوی ده‌لئ: پيغمبهری خوا ﷺ بویه‌ی وای فرموده، چونکه خوا ﷺ گره‌نتی بژیوو رزقی داوه به ههرچی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌یه‌و فرموده‌یه‌تی: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ (۶) هود، واته: هیچ گیانداریک نیه له‌سه‌ر زه‌وی، مه‌گه‌ر له‌سه‌ر خوابه‌ی رزق و رۆزیه‌که‌ی.

۲- پاشان خوا ﷺ هه‌ر به‌وه‌نده نه‌وه‌ستاهه که گره‌نتی رزق پیدانیانی کردوه، به‌لکو سویندی بۆ خواردوون: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ﴾ (۲۲) فوریب السماء وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ﴾ (۲۳) الذاریات، واته: وه رزق و رۆزی تیه‌وه ئه‌و به‌لینه‌ی پیتان ده‌دری له‌ئاسمانه، جا سویند به‌په‌روه‌ردگاری ئاسمان و زه‌وی بیگومان ئه‌وه (ی باسکرا) هه‌ق و راسته به‌وینه‌ی ئه‌و قسانه‌ی خۆتان ده‌یکه‌ن.

۳- دواتر هه‌ر به‌و سوینده ئیکتیفای نه‌کردوه، به‌لکو فرمانی پیکردوه به پشت به‌ستن و، ئاگاداری کردۆته‌وه‌و ترساندوو‌یه‌تی، که ئه‌ی بابای مسولمان واجبه له‌سه‌رت پشت به‌ خوا به‌ستی: ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ (۵۸) الفرقان، واته: پشت به‌سته به‌ خوای زیندوو، که زاتیکه هه‌رگیز نامریت.

۴- جا ئه‌گه‌ر که‌سیک، دل ئارام نه‌بوو به‌ گره‌نتی خوا بۆی، قه‌ناعه‌تی نه‌بوو به سویندی خوا بۆی، وه هیچ گوپی نه‌دا به‌وه‌ی خوا فرمانی پیکردوه، بیگومان ئه‌وه له‌ خه‌ساره‌تمه‌ندانه!

بویه‌ه‌سه‌نی به‌سیری په‌حمه‌تی خوای لیبی، ده‌لئ: ده‌ک دوورین له‌ به‌زه‌یی خوا، ئه‌وانه‌ی خوا سویندیان بۆ ده‌خوات، که‌چی به‌ راستی نازانن و باوه‌ری پیناکه‌ن.

فهرمووده‌ی

نیعمه‌تی خوات پیوه بینری

«كُلُوا وَاشْرَبُوا وَتَصَدَّقُوا وَالْبَسُوا، فِي غَيْرِ مَخِيلَةٍ وَلَا سَرَفٍ،
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ تَرَى نِعْمَتَهُ عَلَى عَبْدِهِ»^(۱).

واته: بخون و بخونه‌وه و به‌خشن و (جل و به‌رگی جوان) بیوشن، بی نه‌وه‌ی که‌شخه و فیزو زیده‌رویی تیدا بکن، چونکه بیگومان خوی په‌روه‌ردگار پیی خوشه نیعمه‌ته‌کانی به‌سه‌ر به‌نده‌که‌یه‌وه بینری.

(۱) أخرجه أحمد: ۶۸۰۷، عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ، قَالَ شَعِيبُ الأرنؤوط: إسناده حسن.

روونکردنه وه

۱- ئەم فەرموودە بنچینه یه که بو ریکخستنێ ژیانی مرووف، دانانی به نامه یه که بو ئەوهی ده یخوین، ده یپوشین، ده یبه خشین، به کاری دینین.

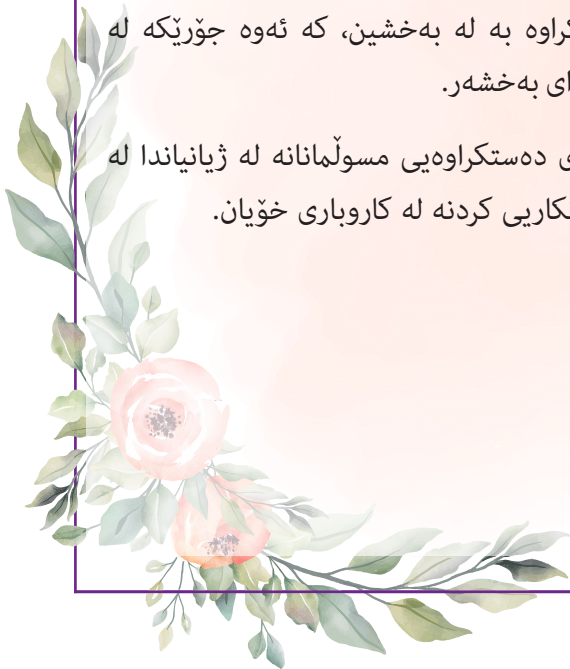
۲- که واته: چیت پێخۆشه بیخوو بیخۆره وه، بیه خشه و بیپۆشه، به لام دوور به له وهی که شخه و فیزیان پێکهی، یا خود زیده پروییان تیدا بکهی، چونکه خوا زیده روویکارانی خوشناوی:

﴿ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾ (الأعراف)

واته: وه بخون و بخۆنه وه و زیده رووی مه کهن، بیگومان خوا زیده روویکارانی خوشناوی.

۳- خوا ﷻ که ئەم نیعمه تانه ت له گه ل ده کات، هه ز ده کات پێته وه دیاری، بو یه: پاک و پۆشته به، ده سترکراوه به له به خشین، که ئەوه جوړیکه له پێشاندانی سوپاسگوزاری بو خوی به خشه ر.

۴- ئەم فەرموودە یه نیشاندەری ده سترکراوه یی مسولمانانه له ژیا نیدا له شته ریکه پندراوه کان، وه ئاسانکاری کردنه له کاروباری خویان.

خۆ دورگرتن له چەند رەوشت و سيفه‌تێکی ناپه‌سند

- ۱- غه‌يبه‌ت كردن
- ۲- كه‌شخه‌و فيزكردن
- ۳- دوورپووی
- ۴- هه‌سوودی
- ۵- زۆر پرسيار كردن
- ۶- قسه‌هێنان و بردن
- ۷- به‌چه‌چپ قسه‌ كردن
- ۸- گالته‌جاری
- ۹- په‌يوه‌ندی پچراندن

فهرموددهی

غیبت کردن

«لَمَّا عَرَجَ بِي مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نَحَاسٍ يَخْمِشُونَ
وُجُوهُهُمْ وَصُدُورَهُمْ، فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ، وَيَقَعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ!»^(۱).

واته: (پیغمبره‌ری خوا ﷺ فهرموددهی: کاتیک به‌رز کرامه‌وه (له شه‌ورپویی) به لای کومه‌لیکدا تیپه‌ر بووم، نی‌نویکیان له مس بوو، ده‌م و چاوو‌رووخسارو سینگی خویانیان پی‌ داده‌رپی، گوتم: نه‌ی جبریل‌ئه‌وانه کین؟ فهرموددی: ئه‌وانه‌ن که (له‌ دونیا) گوشتی‌ خه‌لیکیان ده‌خواردو، باسی‌ خه‌لیکیان ده‌کردو، ده‌که‌وتنه‌ باس‌ کردنی‌ ناموسی‌ خه‌لک!

(۱) أخرجه أبو داؤد: ۴۸۸۰، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَصَحَّحَهُ الألبانی.

روونکردنه‌وه

۱- ئیسلام، ئاینی ڕه‌وشت به‌رزیه، فەرمانان پێ دەکات به‌وهی خه‌ڵک له کردارو گوڤتارمان پارێزراو بن، چونکه ئه‌وه تووی ئاشتی و سه‌لامه‌تی له کۆمه‌لگه‌ ده‌چین، ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له ئامانجه‌کانی شه‌ریعه‌تی ئیسلام.

۲- نابێ ئه‌و که‌سه بیده‌نگ بێ که غه‌یبه‌تی له‌لا ده‌کری، پێویسته به‌که‌سی غه‌یبه‌تکار بلی: پارێز له‌ سزای خوا بکه، با خۆمان سه‌رقالی خه‌ڵک نه‌که‌ین، ئه‌گه‌ر نا ده‌بێ بلی: تکایه‌ واز له‌و غه‌یبه‌ته‌ بینه، چونکه خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ (۱۲) الحجرات، واته: له‌ پاشه‌مله به‌ خراپه هه‌ندیکتان باسی هه‌ندیکتان مه‌که‌ن.

۳- باس کردنی خه‌ڵک به‌ زمان هه‌رامه‌و، ئه‌وانه‌ش به‌ کرده‌وه ده‌کری به‌ ئاشکرا ئه‌وه دياره، به‌لام: ئاماژه، جوولاندنی چاوو برۆو، په‌نجه له‌ گوپ دان و، نووسین و، هه‌ر جوژه جوولاندنیکی ئه‌ندامانی جه‌سته، که مایه‌ی نو‌قسان پێشاندانی به‌رانبه‌ر بێ، هه‌موو هه‌رامه‌و غه‌یبه‌ته.

۴- یه‌ک وشه، یه‌ک ده‌ریا پێس و بوگه‌ن ده‌کات، ڕۆژیک له‌لای پیغەمبەر ﷺ باسی ئافره‌تیکی به‌رپێز له‌ دایکانی ئیمانداران کرا، که بالای ئاواو ئاوایه، یانی: کورته، پیغەمبەر ﷺ به‌و که‌سه‌ی فەرموو، وشه‌یه‌کت گوت: «لَوْ مُزِجْتُ مِمَّا الْبَحْرِ لَمَزَجْتُهُ» واته: ئه‌گه‌ر تێکه‌لاو بکری به‌ ئاوی ده‌ریا، لیلی ده‌کات، جاریکی دی باسی که‌سیکیان له‌لا کرد، فەرمووی: من پێم خۆش نیه‌ باسی هێچ که‌سیک بکه‌م، بلیم: ئاواو ئاواوی کرد، یانی وه‌ک وی بکه‌مه‌وه^(۱).

(۱) أخرجه أبو داود: ۴۸۷۵، والترمذي: ۲۵۰۲، وصححه الألباني.

فهرموودهی

۹

که شخه و فیزکردن

«إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا، حَتَّى لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ،
وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ»^(۱).

واته: (پیغهمبه ﷺ فهرموویه تی): خوا وه حی بو ناردووم که ساده و خاکی بن، تا هیچ یه کیکتان سته م له یه کیکی دیکه تان نه کات، وه هیچ یه کیکتان شانازی به سهر که سی دیکه وه نه کات.

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۲۸۶۵، عَنْ عِيَاضِ بْنِ حِمَارٍ.

روونکردنه وه

۱- ساده‌یی و خاکی بوون، یه‌کیکه لهو سیفته‌ته جوان و خوشیستراوانه‌ی ئیسلام فرمانی پئیده‌کات، گرنگی و گه‌وره‌یی ئەم سیفته‌ته له‌وه دایه زاتی خوا بوۆ خوۆی داوای له پیغمبر ﷺ کردوه، ده‌بئ ساده‌و خاکی بی، وه پارێزگاری له‌م سیفته‌ته‌ت بکه‌ی.

۲- هه‌بوونی ئەم سیفته‌ته له هه‌ر که‌سیکدا، خاوه‌نه‌که‌ی ناچار ده‌کات به زۆر ملکه‌چ بوون بوۆ جیبه‌جئ کردنی فرمانه‌کانی خواو، خوۆ دوورگرتن له قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی.

۳- له‌م فرموده‌دا زۆر به‌روونی که‌شخه‌و فیزکردن به‌سه‌ر یه‌کتر قه‌ده‌غه‌کراوه، سه‌رباری فرمایشتی خوا‌ی گه‌وره، که له‌سه‌ر زاری (لوقمان) له‌کاتی ئاموژگاری کوپه‌که‌ی ده‌لی: ﴿ وَلَا تَصْعَرَ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴾ (۱۸) ﴿ لقمان (۱)﴾.

۴- ده‌بئ ئەم فرمودانه‌و ئەو ئاماژانه‌ی که‌تتیدان، هانمان بدن بوۆ پئیداچوونه‌وه به‌حالی خوومان، خوۆدوورگرتنمان له‌خۆبه‌زلزانی، شانازی کردمان به‌هه‌ر شتیک که‌پیمان وایه‌ زیاده‌ له‌سه‌ر خه‌لکی دیکه، چونکه‌ دواچار هیچ‌هی خوومان نیه، تا شانازی پئوه‌ بکه‌ین، خاوه‌نه‌که‌ی خوایه، وه‌ک فرموویه‌تی: ﴿ وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ ﴿ ۵۳ ﴾﴾ النحل.

(۱) واته: ئەه‌ی کوپری خووم! (له‌به‌ر خۆبه‌زلگریی) رووت له‌خه‌لکی وهرمه‌گێره‌و زۆر شادمانانه به‌زه‌ویدا مه‌رۆ، بئگومان خوا هه‌ر له‌خۆباییه‌کی شانازیکه‌ری خوشناوی.

فهرموددهی

۱۰

دوو رووی

«إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ ذَا الْوَجْهِينِ، الَّذِي يَأْتِي هَوْلَاءَ بَوْجِهٍ،
وَهَوْلَاءَ بَوْجِهٍ»^(۱).

واته: به راستی خراپترین کس، کسی دوو رووه: ده چۆ بۆ لای
ئەملا به روویهك و، به ره و ئەولاش به روویه کی دی.

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۶۷۹۵، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

پروونکردنه‌وه

۱- که‌سی راستگۆ له‌گه‌ڵ نه‌فسی خۆی، نزیکتین که‌سه له‌ خوای به‌رز ﷺ، چونکه ئامانجی ته‌نیا پزازی کردنی زاتی خوايه ﷺ، به‌لام که‌سی دووروو زۆر دووره له‌ په‌زامه‌ندی خوا، په‌نگه‌ هه‌ر به‌ دواشیدا نه‌گه‌رپێ، ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستیه‌تی پزازی کردنی به‌نده‌ بچووکه‌کانی وه‌ك خۆیه‌تی.

۲- گوتراوه: هه‌ر که‌س هه‌موو خه‌لك لێی پزازی بوون دووروو، چونکه ده‌توانی شته‌كان په‌ونه‌قدار بکات، جوړیك له‌ فرت و فیل به‌کاربێنی، بتوانی هه‌موو خه‌لك قه‌ناعه‌ت پێ ببینی، بۆیه ئه‌م جوړه‌ زیره‌کیه‌ زه‌م کراوه، چونکه به‌ درۆ تێکه‌ڵ کراوه.

۳- زه‌قترین سیفه‌تی دووروووان زۆر سویند خواردنه، بۆ ئه‌وه‌ی قه‌ناعه‌ت به‌ که‌سی به‌رانبه‌ر بێنن: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعِجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ ۗ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴾ البقرة (۲۰۴).

۴- تاکه‌ هوکاري پزگار بوون له‌ دووروووی، بریتیه له‌ خوا به‌یه‌گرتن، وه‌ حیساب بۆ خوا کردن، تا یه‌ك وینه‌ی راست و پروونت هه‌بێ له‌ که‌سایه‌تی و شیوه‌ و پرووخسارت، ناخه‌ وه‌ك پڕواله‌تت بێ، ئا ئه‌و کاته‌ ده‌بی به‌ یه‌ك که‌س، یه‌ك زمان، یه‌ك روو.

اللَّهُمَّ! طَهِّرْ قُلُوبَنَا مِنَ النِّفَاقِ، وَأَعْمَلْنَا مِنَ الرِّيَاءِ، وَلِسَانَنَا مِنَ الكَذِبِ

(۱) واته: له‌ خه‌لكی هی وا هه‌یه، که‌ قسه‌کردنی له‌باره‌ی ژیا‌نی دنیاوه‌ سه‌رسامت ده‌کات و خواش به‌ شایه‌د ده‌گرێ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ له‌ دڵیدا‌یه (که‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی به‌ زمان ده‌بێن هه‌ریه‌که‌) له‌ حالێکدا که‌ سه‌ر سه‌ختترین دوژمنه‌ (چونکه‌ دووروو).

فهرموودهی

۱۱

حه سوودی

«لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَسَلَطَهُ عَلَى هَلَكْتِهِ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ، فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيَعْلَمُهَا»^(۱).

واته: (پیغمبر ﷺ فهرموویه تی:) هه سوودی دروست نیه، ته نیا له دوو شتاندا نه بی: پیاویک خوا مائی پیداووهو، زایشی کردوه، بهسه ر خه ر کردنی له هه قدا، پیاویکیش خوا حیکمه تی پیداووه، نهویش به کاری دیتی و خه لکی لی فیر ده کات.

(۱) أخرجه البخاري: ۷۳، ومسلم: ۱۹۳۳، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ.

روونکردنه وه

۱- وشەى (حَسَد) ئەو وهیە: خۆزگە بخوازی نىعمەتتیک لەسەر كەسێك لایچى كە شایستەیهتی، وشەى (غِبْطَة) ئەو وهیە: كە پیت خۆشبى، تۆش وهك ئەو كەسەت هەبى، بى ئەو وهى خۆزگە بخوازی ئەو نىعمەتە لەسەر ئەو لایچى، كە ئەو هەرام نیه، وه زانایان و شەرعزانان گوتووینانە: لەم فەرموودەدا مەبەست لە (حَسَد) بریتیه لە (غِبْطَة)، كە ڕیگە پیدراوه لە ئیسلامدا.

۲- بۆ مەوونە: كەسێكە خەلك خۆشى دەوى، حورمەت و ڕێزىكى هەیه لە نىو خەلك، كەسێك پى ناخۆشە ئەو ڕێزەى هەیه، لەگەڵ ئەو هەشدا كە شایستەیهتی، ئنجا جارى وایە سەرەپای پىخۆشبوون بەو وهى كە ئەو نىعمەتەى لى لایچى، كەپراى هەسوود هەولیش دەدات، واتە: زەمى دەكات، دەیهوى بيشكىنى لە نىو خەلك و بە سووكى باسى دەكات، جارى وایە بوختانىشى بۆ هەلدهبەستى، ئا ئەو هەسەدە!

۳- لە راستییدا هەموو دوژمنایەتیهك دەگونجى كۆتایى بى، جگە لە كەسێك هەسوودیت پیدەبات، چونكە گوتراوه: (لَا عِلَاجَ لِحَسَدٍ، إِمَّا مَوْتُ الْحَاسِدِ أَوْ الْمَحْسُودِ)، واتە: هەسوودى هەچ چارەسەرى نیه، یان ئەو هەتا دەبى كەسى هەسوود پەرى و لەكۆل بێتەوه، یان دەبى كەسى هەسوودى پى براو وهفات بفرموى.

۴- لەبەر زیانە زۆره كانى هەسوودیه، خواى بەرز ئایەتی ناردۆتە خوار، بۆ خۆپاراستنمان لە هەسوودى هەسوودبەران: ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ الفلق، واتە: وه لەشەرى كەسى هەسوود كاتیک هەسوودى دەبات.

روونکردنه‌وه

۱- هەر قسه‌و کرده‌وه‌یه‌ك كه خوا بو ئیمه پئی ناخوش بی، پئویسته خۆمان به دووربگرین له گوتن و نه‌نجامدانیان.

۲- زۆر قسه نه‌کردن و، نه‌گیرانه‌وهی هەر چپرۆك و رووداوو قسه‌یه‌ك، كه دلنیانیت له راست و دروستیه‌كه‌ی.

۳- زیده‌پرۆیی نه‌کردن له خه‌رج‌کردنی مال، واته: له شتیك خه‌رج نه‌كری كه شوینی خۆی نه‌گری.

۴- زۆر پرسیار نه‌کردن له خه‌لك، به تایه‌ت كه پئویستت به زانینی ئەو وه‌لامه نه‌بی، وه‌ك خۆشه‌ویست ﷺ فرموویه‌تی: «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَعْنِيهِ»^(۱)، واته: له جوانی و باشی مسوڵمانه‌تی ئەوه‌یه، مروّف پرسیار له شتیك نه‌كات كه په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه‌یه.

به‌لام پرسیار کردن بو به ده‌سته‌ینانی زانیاری پئویست، به تایه‌ت له بواری شه‌رعی رێگه‌دراوه‌و مه‌دح کراوه، دایکمان عایشه خوا لئی رازی بی ده‌لی: «نِعْمَ النَّسَاءُ نِسَاءُ الْأَنْصَارِ لَمْ يَكُنْ يَمْنَعُهُنَّ الْحَيَاءُ أَنْ يَتَفَقَّهْنَ فِي الدِّينِ»^(۲)، واته: باشترینی ئافره‌تان، ئافره‌تانی پشتیوانان، شه‌رم و حه‌یا رێگر نه‌بوو له‌وه‌ی (پرسیار بکه‌ن بو ئەوه‌ی) له دین تیبگه‌ن.

(۱) أخرجه الترمذي: ۲۳۱۸، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَحَسَنَهُ الْأَبَانِي.

(۲) أخرجه مسلم: ۷۷۶، عن عائشة رضي الله عنها.

فەرمودەى

۱۳

قسەھېئان و بردن

«لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَّاتٌ»^(۱).

واتە: (راستەوخۆو بەبى حىساب و لىيسىنەو) ناچىتە بەھەشت ئەو كەسەى قسە دىنى و دەبات لە ئىوان خەلك (بۆ ئاشووب نانەو).

(۱) أخرجه البخاري: ۵۷۰۹، وَمُسْلِم: ۳۰۴ عَنْ حُدَيْفَةَ.

[قَتَّات] لەبەرئەوئەى تاوانەكەى زۆر گەورەىە بۆىە ئەم سزایەى بۆ دانراو، ماناكەى:

۱- پەنگە ئەو كەسە لە پشت دەرگا گوئى گرتب.

۲- يان بە ئامرازىك قسەكان بگوازىتەو و بىگۆرئ.

۳- ياخود نامەى مۆبايل دەدزئ، دەببات بەمەبەستى ئاشووب.

روونکردنه‌وه

۱- هه‌ره‌شه‌یه‌کی زۆر گه‌وره له‌م فرموده‌هه‌یه، که ده‌فرموی: ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌ دینێ و ده‌بات له‌ نێوان خه‌لک، بۆ تێکدانی نێوانیان ناچێته به‌هه‌شت!! جا ئایا هه‌وآ له‌وه ناخۆشتر هه‌یه هه‌ر له‌ دونیا پێت بگوتری: تۆ له‌و که‌سانه نیت، که به‌ بێ حساب ده‌چنه به‌هه‌شت؟! ئایا له‌وه ناخۆشتر هه‌یه، پیت بگوتری: به‌ هۆی ئه‌و سیفه‌ته‌ی که هه‌ته، شایه‌نی چوونه نێو ئاگری؟! ئایا له‌و هه‌وآله هه‌یه زیاتر دلتووندت بکات، که هه‌ر له‌ دونیا بزانی ئه‌هلی دۆزه‌خی؟! ئایا له‌وه ناخۆشتر هه‌یه هه‌ر له‌ دنیا بزانی له‌ نێو گۆر سزات بۆ دانراوه، به‌ هۆی قسه‌هێنان و بردن له‌ نێوان خه‌لک بۆ نانه‌وه‌ی ئاشووب؟

۲- قسه‌هێنان و بردن له‌ گونا‌هه گه‌وره‌کانه، چونکه سه‌ره‌نجامی زۆر خراپی هه‌یه، بۆیه گوتراوه: ئه‌وه‌ی که‌سی نه‌مام ده‌یکات له‌ ساتیک، ساحیر ناتوانی بیکات له‌ ماوه‌ی سالیک.

۳- هاوکاری کردنی مسوڵمانان له‌ نێوان خویان به‌ هه‌موو شیوه‌کانیه‌وه فرمانی خوايه^(۱)، ئه‌مه‌ش له‌به‌رچی؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مسوڵمانان خوشک و برای یه‌کدین.

۴- جا له‌به‌ر گه‌وره‌یی ئه‌م کاره‌و پیرۆزی له‌ ئیسلام دا، ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی له‌ نێوان دوو که‌س، یان دوو کۆمه‌ل، دئی و ده‌چێ بۆ ئه‌وه‌ی ئاشتیان بکاته‌وه، قسه‌ی ناراستیش بکات بۆ ئاشتکردنه‌وه‌یان به‌ درۆزن دانانری و به‌لکو پاداشتی‌شی هه‌یه، ئه‌وه‌تا پیغهمبهری خوا ﷺ فرمویه‌تی: به‌ درۆزن دانانری ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌ رێک ده‌خا و نێوانی خه‌لکی پێ چاک ده‌کاته‌وه‌و له‌ نێوانیان قسه‌ دینێ و ده‌بات، یان قسه‌ی خیر ده‌کات^(۲).

(۱) ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبُرِّ وَالنَّفْوَى﴾ (المائدة، واته: هاوکاری یه‌کدی بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌کاری و پارێزکاری.

(۲) «لَيْسَ الْكَذَّابُ الَّذِي يُصَلِّحُ بَيْنَ النَّاسِ فَيَنْمِي خَيْرًا...» أخرجه البخاري: ۲۵۴۶، أم كلثوم بنت عتبة

فهرموودهی

۱۴

به چپه چپ قسه کردن

«إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَجَّى اثْنَانِ دُونَ صَاحِبِهِمَا،
فَإِنَّ ذَلِكَ يُحْزِنُهُ»^(۱).

واته: نه گهر ئیوه سئ که س بوون، با دو وانتان جیانه بنه وه
له هاوه له که یان و چپه چپ بکن، چونکه نه و (هه ل سوکه وته)
ده بیته هوئی نه وهی (هاوه له که یان) دلته نگ بیت.

(۱) أخرجه البُخَارِيُّ: ۵۹۳۲، وَمُسْلِمٌ: ۲۱۸۴، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ.

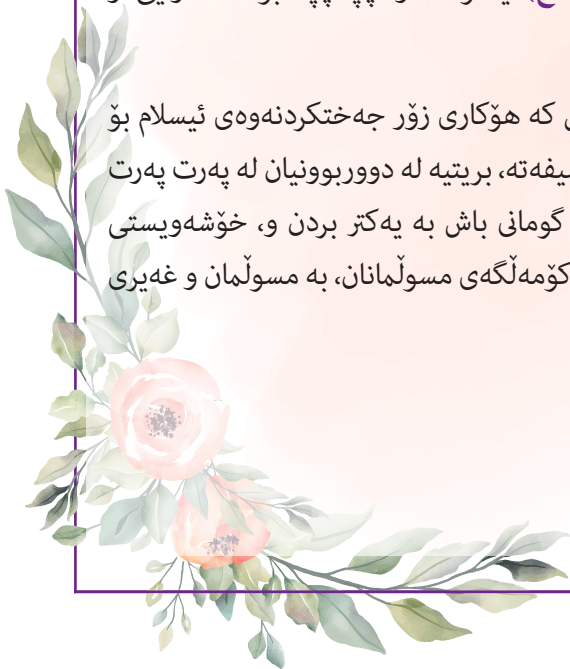
روونکردنه‌وه

۱- له گرتگرتین ئەو سیفەتانهی ئیسلام جەختی لێدەکاتەوه، بریتیه له پێزگرتنی خەڵکانی دیکە، باشبوون لەگەڵیان، بە جوړیک هەلسوکەوت بکە، هیچ گومان و دوودلێهکیان بەرانبەرت نەبێ.

۲- سوننهتی صحیح ئەوەمان بۆ رووندهکاتەوه، چونکه گومان لەوه‌دا نیه، کەسی سێبەم پێی دلتەنگ و خەفەتبار دەبێ، سەرەنجام رەنگە تووشی گومانی خراب بێ.

۳- له سێ حالت ئەم چپە چپە دروسته: (الصَدَقَة): دوو کەس پێکەوه پراوێژ بکەن، کە یارمەتی کەسێک بەدەن و، هاوکاری ماددیی بکەن، (المَعْرُوف): یاخود چاکەیه‌کی مەعنەویی لەگەڵدا بکەن، یان ئامۆژگاری بکەن، یان له هەڵەیه‌ک بیگێرێنوه، (الإصلاح) یاخود ئەو چپەچپە بۆ ئاشتەوایی و پێکھێنانه‌وهی خەڵک بێ.

۴- دەبێ هەموومان ئەو بزاینی کە هۆکاری زۆر جەختکردنه‌وهی ئیسلام بۆ خۆ دوورگرتنی مسوڵمانان لەم سیفەتە، بریتیه له دووربوونیان له پەرت پەرت بوون، وه بۆ دڵ صاف بوون و، گومانی باش به یه‌کتر بردن و، خۆشه‌ویستی دروست بوون له نێوان تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی مسوڵمانان، به مسوڵمان و غه‌یری مسوڵمانه‌وه.

فهرموودهی

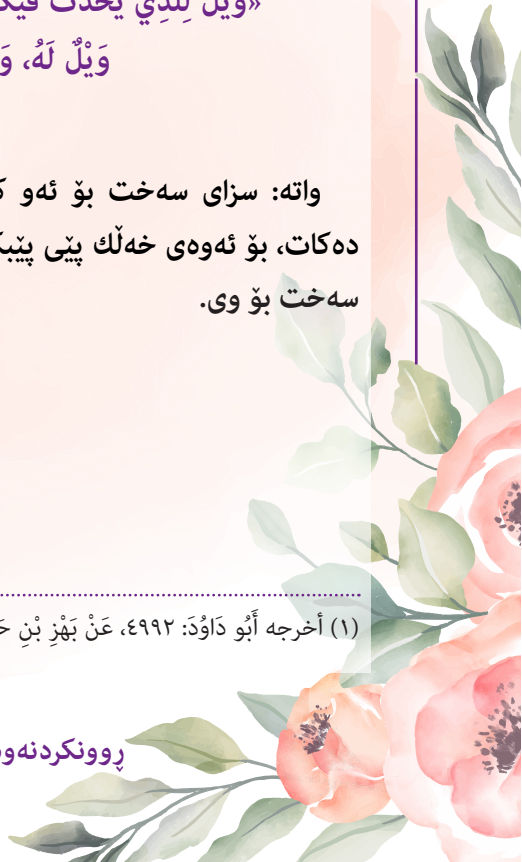
۱۵

گالته جاری

«وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ فَيَكْذِبُ، لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ،
وَيْلٌ لَهُ، وَوَيْلٌ لَهُ»^(۱).

واته: سزای سهخت بۆ ئه و كه سه ی قسه ده كاو درۆی (تیدا) ده كات، بۆ ئه وهی خه لك پیی پیبكه نن، سزای سهخت بۆ وی، سزای سهخت بۆ وی.

(۱) أخرجه أبو داؤد: ۴۹۹۲، عَنْ بَهْزِ بْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ، وَحَسَنَهُ الْأَلْبَانِيُّ.

روونکردنه‌وه

۱- یتویسته له‌سه‌رمان جیبه‌جیکاری فه‌رمانی خوا بین، که فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (۱۱۹) ﴿التوبة﴾، واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانتان هیناوه، پاریز له‌خوا بکه‌ن و له‌گه‌ل راستگۆیان بن، که بینگومان گالته‌وگه‌پ و نوکته‌گیرانه‌وه زۆربه‌ی درۆ هه‌لبه‌ستراون.

۲- ئینسان ئه‌گه‌ر چه‌ند جارێک درۆی کرد، ئیدی پێی رادی، بۆیه‌ نابێ مسوڵمان به‌هیچ جوړێک له‌خۆی بوه‌شینیته‌وه که درۆ بکات، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌بیته‌خوویه‌ک و پێی رابێ، جگه‌ له‌مه‌ش ده‌بێ هه‌ولبده‌ین که‌سایه‌تیمان له‌که‌دار نه‌که‌ین، تا له‌نیو خه‌لک به‌که‌سانی نوکته‌چی و قسه‌که‌ری بێ بنه‌ما نه‌ناسرین.

۳- زۆر جار گوته‌ی نوکته‌یه‌ک، بووه‌ته‌هۆی کیشه‌و گه‌رفتی گه‌وره‌و، گوناھی گه‌وره‌ی به‌دوای خۆیدا هیناوه، وه‌ک تانه‌و ته‌شه‌ر دان له‌گه‌لێک، یان کۆمه‌لێک، یان عه‌شیره‌تیک، وای کردوه‌ دوو که‌س جنیو به‌یه‌کدی بلین، وه‌ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی بچپرینن، ته‌نانه‌ت به‌ده‌ست ئازاری په‌کدی بده‌ن، ئه‌مه‌ش هه‌موو سه‌ره‌نجامی درۆ کردن و بوختان بۆ په‌کدی هه‌لبه‌ستنه.

۴- نابێ هه‌ر قسه‌یه‌که‌مان بیست په‌که‌سه‌ر بلاوی بکه‌ینه‌وه، پێش ئه‌وه‌ی بزاینن ئایا راسته‌ یان درۆ، خوا له‌م باره‌وه فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ مِّنْ بَنِي فَتِينَا﴾ (۶) ﴿الحجرات﴾^(۱).

(۱) واته: ئه‌گه‌ر که‌سێکی لاده‌رو فاسیق هه‌والێکی بۆ هینان، لێی بکوئنه‌وه‌و ته‌ئکید بکه‌نه‌وه له‌راسته‌یه‌تی هه‌واله‌که‌ی (و په‌که‌سه‌ر بلاوی مه‌که‌نه‌وه).

فهرموودهی

۱۶

په یوهندی پچراندن

«إِنَّ أَعْمَالَ بَنِي آدَمَ تُعْرَضُ كُلُّ خَمِيسٍ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ،
فَلَا يُقْبَلُ عَمَلٌ قَاطِعِ رَحِمٍ»^(۱).

واته: به دنیایي کرده وه (چاکه) کانی ئاده میزاد به رزده کرینه وه و
راده نویژین (بو خوای پهروه ردگار)، هه موو پینج شه ممه یه کی
شه وانی هه ینی، کرده وه ی ئه و که سانه وه رناگیری که په یوهندی
خزما یه تیان پچراندوه.

(۱) أخرجه أحمد: ۱۰۲۷۷، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ شَعِيبُ الأَرْنَؤُوط: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ.

روونکردنه‌وه

۱- هه‌بوونی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر هه‌بوونی ئیمان به‌خواو به‌روژی دواپی، چونکه پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: هه‌ر که سیك پر وای به‌خواو به‌روژی دواپی هه‌یه، با په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جی بگه‌یه‌نیت^(۱).

۲- هه‌رکه سیك په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی بیچرینن، ئه‌وه با بزانی به‌لین و په‌یما نیکی شکاندوه، که له‌گه‌ل خوا به‌ستوویه‌تی: ﴿الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ..﴾ (البقرة، واته: ئه‌وانه‌ی که په‌یما نی خوا پاش پته‌وکردنی هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه‌وه، ئه‌وه‌ی که خوا فرمانی پیکردوه بگه‌یه‌نری...

۳- یه‌کیک له‌هۆکاره‌کانی چوونه به‌هه‌شت بریتیه له‌به‌جی هینانی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی، وه‌ک له‌م فرموده‌ده‌ا هاتوه: پیاویک به‌پیغمبره‌ری ﷺ گوت: هه‌والم پییده به‌کرده‌وه‌یه‌ک (که بیکه‌م و) بمباته به‌هه‌شته‌وه، فرمووی: خوابه‌رسته و هه‌چ شتیکی بو به‌هاوه‌ل دامه‌نی، وه‌نویژ به‌رپابکه‌و چاک ئه‌نجامی بده، زه‌کاتیش له‌ماله‌که‌ت ده‌ربکه‌وه، په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جی به‌ینه^(۲).

۴- خوا ﷺ زور رقی له‌دوو کرده‌وه‌یه، پیغمبره‌ری خوا ﷺ فرموویه‌تی: «أَبْغَضُ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ الْإِشْرَاقُ بِاللَّهِ، ثُمَّ قَطِيعَةُ الرَّحِمِ»^(۳) واته: بوغزی‌تروترینی کاره خراپه‌کان) له‌لای خوا ﷺ بریتیه له: هاوبه‌ش بو خوا په‌ییداکردن، پاشان پچراندنی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی.

(۱) «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ» أخرجه البخاري: ۵۷۸۴، ومُسلم: ۱۸۲، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ.

(۲) {عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ: أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ يَدْخِلُنِي الْجَنَّةَ، قَالَ: «تَعْبُدُ اللَّهَ، وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتُقِيمُ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصِلُ الرَّحِمَ»} أخرجه البخاري: ۱۳۳۲، ومُسلم: ۱۳.

(۳) أخرجه أبو يعلى: ۶۸۳۹، عن رجل من خثعم، قَالَ الْمُنْذِرِيُّ: إِسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَحَسَنَةُ الْأَلْبَانِيِّ.

فهرموده‌ی

۱۷

خۆچوواندنی پیاوان و ئافره‌تان به‌یه‌کدی

«لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ،
وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ»^(۱).

واته: پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌فرینی کردوه له پیاوانیکی خۆچووینهر
به ئافره‌تان، له ئافره‌تانیکی خۆچووینهر به پیاوان.

(۱) أخرجه البخاري: ۵۵۴۶، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ.

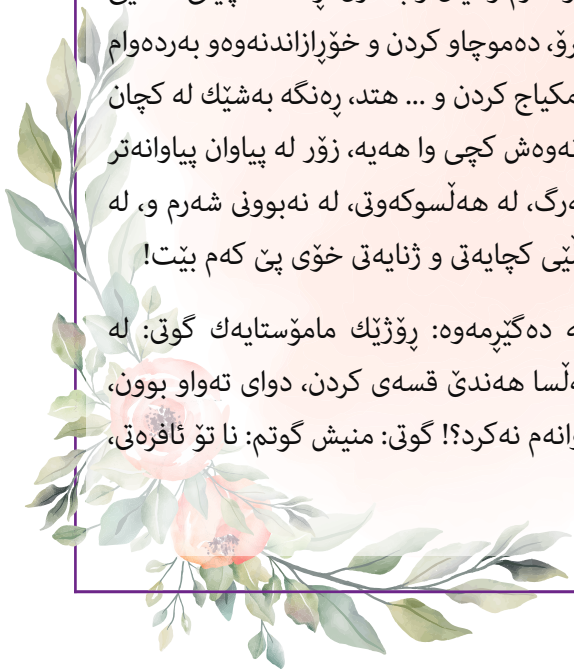
روونکردنه‌وه

١- نه‌فرین کردن بۆ هەر گوناھێک، نیشانه‌ی گه‌وره‌یی ئه‌و گوناھه ده‌گه‌یه‌نێ، چونکه نه‌فرین واته: دوورخستنه‌وه‌و دوورکه‌وتنه‌وه له به‌زه‌یی خوا، به تابه‌ت دوعایه‌ک پێغەمبەر ﷺ بیکات، یان بفرموی: خوا نه‌فرینی کردوه، بواری په‌تکرانه‌وه‌ی تێدانیه، مه‌گه‌ر که‌سی گوناھ‌بار ته‌وبه‌ی یه‌کجاری بکات له‌م گوناھه.

٢- پیاوان به‌وه جوانن، سیفه‌تی پیاوه‌تیان تێدا بیه‌نێ، به‌هه‌مان شێوه بۆ ئافره‌تانیش وایه، هه‌تا سیفه‌تی ئافره‌تانه‌یان تێدا په‌نگبدا‌ته‌وه، جوانتر دێنه پێش چاوی په‌گه‌زی به‌رانبه‌ر.

٣- به‌داخه‌وه ئه‌وه‌ی له‌ پوژگاری ئێمه ده‌گوزهری، زۆر قێزه‌ونه، کور ته‌واو خۆی کردۆته‌کچ، هێنده ناسک و نه‌رم و نیان و به‌نازن، په‌نگه‌ کچیکی ئاسایی وانه‌بێ، جا هه‌ر له‌هه‌لگرتنی برۆ، ده‌موچاو کردن و خۆپازاندنه‌وه‌و به‌رده‌وام له‌ دیار ئاوینه‌بوون و ته‌نانه‌ت مکیاج کردن و ... هه‌ند، په‌نگه‌ به‌شیک له‌ کچان ئه‌م توانایه‌یان نه‌بێ، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ش کچی واهه‌یه، زۆر له‌ پیاوان پیاوانه‌تر خۆی ده‌رده‌خات، له‌ پۆشینی به‌رگ، له‌هه‌لسوکه‌وتی، له‌ نه‌بوونی شه‌رم و، له‌ زێده‌رۆیی له‌ زه‌ر بوون، وه‌ک: بلیی کچایه‌تی و ژنایه‌تی خۆی پێ که‌م بێت!

٤- له‌م خاله‌دا ئه‌م به‌سه‌رهاته ده‌گێرمه‌وه: پوژیک مامۆستایه‌ک گو‌تی: له‌ دانیشتنیک بووین، ئافره‌تیک هه‌لسا هه‌ندی قسه‌ی کردن، دوا‌ی ته‌واو بوون، گو‌تی: مامۆستا توخوا قسه‌ی پیاوانه‌م نه‌کرد؟! گو‌تی: منیش گوتم: نا تو ئافره‌تی، قسه‌ی شێره‌ ژنانه‌ت کرد!!

چند فرموده‌یه که
درباره‌ی هوس‌رگیزی

فهرموودهی

١٨

هاوسه‌گیری نیوهی دینداری ته‌واو دهکات

«إِذَا تَزَوَّجَ الْعَبْدُ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ نِصْفَ الدِّينِ،
فَلْيَتَّقِ اللَّهَ فِي النِّصْفِ الْبَاقِي»^(١).

واته: هه‌ر به‌ندهیه‌ک (کو‌ر، یان کچ) هاوسه‌گیری کرد، ئه‌وه به
دنیایی نیوهی دینداریه‌که‌ی ته‌واو بووه، ده‌ی با پارێز له‌و نیوهی
دیکه‌ بکات که ماوه.

(١) أخرجه البيهقي في شعب الإيمان: ٥٤٨٦، عن أنس بن مالك، وقال الهيثمي في
مجمع الزوائد ج٤ ص ٢٥٥، روى باسنادين وفيهما يزيد الرقاشي وجابر الجعفي
وكلاهما ضعيف، وقد وثقا، وصححه الألباني.

پروونکردنه وه

۱- ده‌بارهی گه‌وره‌یی هاوسه‌رگیری خوا فەرموویه‌تی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١١﴾ الروم. (۱).

۲- بیگومان هاوسه‌رگیری بنجینه‌ی هه‌موو کۆمه‌لگایه‌که، به‌پر‌سیاریه‌تیه‌کی هاوبه‌شه له نیوان تاکه‌کانی کۆمه‌لگه، شه‌ریعه‌تی ئیسلام تاکه‌کانی کۆمه‌لگا هان ده‌دات بۆ ئەم پرۆسه‌و، به‌یه‌کیک له سوننه‌ته‌کانی پیغهمبەری ﷺ هه‌ژمار کردوه.

۳- هه‌م کچ، هه‌م کور، کاتیک زه‌واج ده‌که‌ن، هه‌ردووکیان به‌هۆی یه‌کدییه‌وه له زۆر گوناهان ده‌گه‌رینه‌وه، وه‌ک له‌م فەرمووده‌ ئاماژه‌ی بۆ کراوه: «مَنْ رَزَقَهُ اللَّهُ امْرَأَةً صَالِحَةً فَقَدْ أَعَانَهُ اللَّهُ عَلَى شَطْرِ دِينِهِ...» (۲)، واته: هه‌ر که‌سیک خوا ئافره‌تییکی دیندارو چاکی کرده‌ قسه‌مه‌ت، ئەوه‌ هاوکاری کردوه له‌سه‌ر نیوه‌ی دینداریه‌که‌ی..

۴- هاوسه‌رگیری داوینپاکییه، داوین پاکیش یه‌کیک له‌و دوو خه‌صله‌ته‌یه‌ که پیغهمبەر ﷺ به‌ئینی چوونه‌ به‌هه‌شتی به‌خاوه‌نه‌کانیان داوه، ئەوانیش: ئەوه‌ی له نیوان دوو لیوه‌کانه‌ بپاریزی (زمان)، وه ئەوه‌ی له نیوان پانه‌کانه‌ بپاریزی، که بیگومان هاوسه‌رگیری شه‌ریه‌ی ئەوه‌ی دووهم زامن ده‌کات.

(۱) له نیشانه‌کانی (خوا) ئەوه‌یه‌ که له په‌گه‌زی خۆتان بۆی دروست کردوون (په‌گه‌زی مرۆف) هاوسه‌رانیک بۆ ئەوه‌ی ئارام بگرن له‌ایانداو، خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی خسۆته‌ نێوانتان، به‌راستی له‌وه‌دا نیشانانیک هه‌یه‌ بۆ که‌سانیک که که‌بیر ده‌که‌نه‌وه.

(۲) أخرجه الحاكم: ۲۶۸۱، عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، وَقَالَ: صحیح الإسناد، وحسنه الألبانی.

فهرموده‌ی

۱۹

کاتیک کچ به زهبرو زور به‌شوو دهدری

«عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ جَارِيَةَ بَكْرًا أَتَتْ النَّبِيَّ ﷺ فَذَكَرَتْ أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ كَارِهَةٌ، فَخَيَّرَهَا النَّبِيُّ ﷺ» (۱).

واته: ئیبنو عبباس (خوا لیان پازی بی) ده‌گیریتته‌وه، کچیک هاته لای پیغهمبر ﷺ باسی کرد، که باوکی به شووی داوه‌و، خوی پیی ناخوشه (هاوسه‌گیریی له‌گه‌ل‌ئه و که‌سه بکات، که باوکی پییداوه)، پیغهمبر ﷺ سه‌رپشکی کرد (پیی فهرموو: ده‌ته‌وی به‌رده‌وامبه، ناته‌وی هه‌لی ده‌وه‌شئینه‌وه).

(۱) أخرجه أبو داود: ۲۰۹۶، وَصَحَّه الألبانی.

پروونکردنه وه

۱- زۆر ئاساییه، کاتیك خوشكیك ستهمی لئ دهكری، هانا بیات بۆ لای كه سیکی ئەمیندارو دیندار، بۆ ئەوهی سکاالی خۆی له لا بکات و، داوای وهرگرتنه وهی مافه که ی بکات.

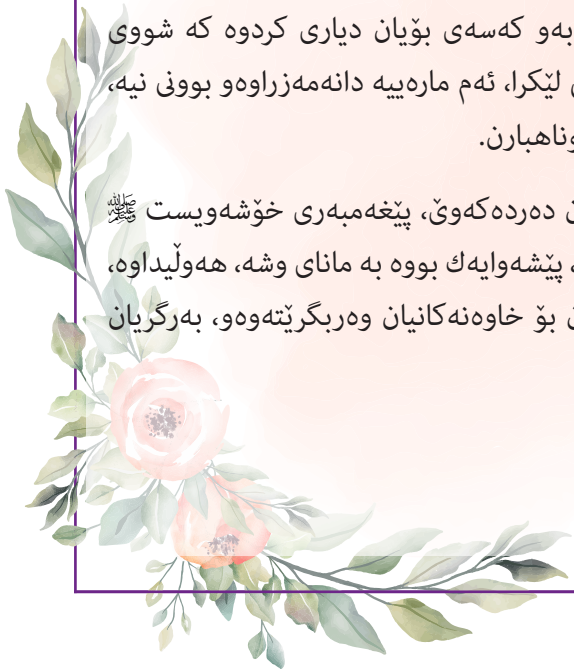
۲- کچ به هیچ جوریک نابێ پێی لئ بگیری بۆ ئەوهی شوو بکات به که سیك خۆی دهیهوێ، تهنها له دوو حالهت دا نهبێ، (ولي أمری) تهدهخول دهکهن:

أ- ئەگەر کابرا له پرووی دینداریی هاوکوف نهبوو، بئ دین بوو، یان نوێژنه کهر بوو.

ب- ئەگەر له پرووی کهسایهتی و رهوشت و ههلسوکهوتهوه، که سیکی گونجاو نهبوو.

۳- ههر کات کچ رازی نهبوو بهو کهسهی بۆیان دیاری کردوه که شووی پێ بکات، ههتا ئەگەر زۆریشی لیکرا، ئەم مارهیهی دانهمهزراوهو بوونی نیه، خاوهنی ئەم کارهش بێگومان گوناهاپارن.

۴- لهم جوړه فەرموودانه بۆمان دهردهکهوێ، پیغهمبهری خوشهویست ﷺ ئەوهی فەرموویهتی، کردوویهتی، پێشهوايهك بووه به مانای وشه، ههولیداوه، مافی خاوهن مافه زهوتکراوهکان بۆ خاوهنهکانیان وهربگریتهوهو، بهرگریان لێیکات.

فهرموودهی

۳۰

نیشانهی رازی بوونی کچ

«لَا تُنْكِحُ الْأَيِّمَ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ. وَلَا تُنْكِحُ الْبِكْرَ حَتَّى تُسْتَأْذَنَ،
قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَكَيْفَ إِذْنُهَا قَالَ: أَنْ تَسْكُتَ»^(۱).

واته: بیوه ژن ماره نابردری تا قسه و فهرمانی لی وهرنه گیری، کچیش
ماره نابردری تا مؤله تی لی وهرنه گیری، گوتیان: نهی پیغهمبهری خوا
مؤلهت وهرگرتنی کچ چۆنه؟ فهرمووی: بیدهنگ بوونیه تی.

(۱) أخرجه البُخَارِيُّ: ۶۵۶۹، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

روونکردنه‌وه

۱- بۆ ئەوه‌ی بێوه‌ژنیک به‌ شوو بدری، ده‌بێ قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکری و، پازی بوونه‌که‌ی به‌ زمان ده‌ربهری، بلی: پازیم له‌ فلان ماره‌ بکریم و، فلان که‌س بیه‌ته‌ هاوسه‌ری ژیانم.

۲- به‌لام بۆ کچ پبویست ناکات به‌ قسه‌ په‌زنامه‌ندی ده‌ربهری، به‌ هۆی ئەو تایبه‌تمه‌ندیانه‌ی هه‌یانه، کچ بیده‌نگ بوونیان به‌ پازی بوون بۆ هه‌ژمار کراوه.

۳- وه‌ک له‌م فەرمووده‌ هاتوه: دایکمان عایشه (خوا لیبی پازی بێ) ده‌لی: گوتم: ئە‌ی پیغەمبەری خوا ﷺ فلان مال ده‌یانه‌وی کچه‌که‌یان به‌ شوو بده‌ن، ئایا مۆله‌تی لیبوهر بگرن، یان نا؟ فەرمووی: به‌لی، با مۆله‌تی لیبوهر بگرن، (دایکمان عایشه‌ ده‌لی): گوتم: کچه‌که‌ شه‌رم ده‌کات قسه‌ بکات؟ پیغەمبەری خواش ﷺ فەرمووی: ئی ئە‌وه‌ مۆله‌ته‌که‌یه، ئە‌گەر بێ ده‌نگ بوو، واته: پازیه‌^(۱).

۴- بێگومان ئە‌مه‌ بایه‌خ و گرنگ پیدانی شه‌ریعه‌تی ئیسلام ده‌گه‌یه‌نی بۆ په‌چاوکردنی دلی ئە‌م جووره‌ ئافره‌تانه، که‌ دلته‌نگ و خه‌فتارین، به‌ له‌ ده‌ست دانی خۆشه‌ویستتین که‌سی، که‌ هاوبه‌شی ژیبانی بووه، یاخود به‌ جیابوونه‌وه‌و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی له‌ هاوبه‌شی ژیبانی... بۆیه ئە‌م ئیسلامه‌ سه‌رتاپای په‌رحمه‌ت و به‌ره‌که‌ته‌ بۆ مروّفایه‌تی، ئە‌وانه‌ی لیبی به‌هره‌مه‌ندن، که‌ لیبی تیده‌گه‌ن.

(۱) {قَالَ ذَكَوَانُ مَوْلَى عَائِشَةَ سَمِعْتُ عَائِشَةَ تَقُولُ سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الْجَارِيَةِ يَنْكِحُهَا أَهْلِهَا أَتُسْتَأْمَرُ أَمْ لَا؟ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «نَعَمْ تُسْتَأْمَرُ»، فَقَالَتْ عَائِشَةُ فَقُلْتُ لَهُ: فَإِنِّي إِذَا تَسَخَّيْتُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «فَذَلِكَ إِذْنُهَا إِذَا هِيَ سَكَنْتُ» { أخرجه مسلم: ۲۵۴۰.

فهرموودهی

۳۱

بهره‌گفت له ئاسانی ماره‌ییه‌کاندایه

«خَيْرُ الصَّدَاقِ أَيْسَرُهُ»^(۱)

واته: باشترین و پر بهره‌گه‌ترین (هاوسه‌رگیری) ئه‌وه‌یه
ماره‌ییه‌که‌ی که‌م بـ.

(۱) أخرجه الحاكم في المستدرک: ۲۷۴۲، عَنْ عُثْبَةَ بْنِ عَامِرٍ، وقال: صحيح على شرط
الشيخين ولم يخرجاه، وقال ابن كثير اسناده جيد (إرشاد الفقيه ۱۷۱/۲).

روونکردنه‌وه

۱- هاوسه‌رگیری یه‌کیکه له نیعمه‌ته‌کان و، ئایه‌تیکه له ئایه‌ته‌کانی خوای به‌رز، چه‌ندان هۆکارو حیکمه‌ت هه‌ن ده‌خوازن ئەم پرۆسه له نیو مروّفایه‌تیدا ئە‌نجام بدری، که بیگومان هه‌ر کۆسپێک بخریته به‌رده‌م ئەم پرۆسه، ده‌بیته هۆی نانه‌وه‌ی پشپوی له کۆمه‌لگه‌و له‌بار بردنی ئەم حیکمه‌تانه‌ی له‌م پرۆسه‌دا به‌ئامانج گیراون.

۲- خوا به‌لینی به‌و بنده‌ صالحانه‌ی داوه که هاوسه‌رگیری ده‌که‌ن، له به‌خششی خو‌ی ده‌وله‌مه‌ندیان ده‌کات، وه‌ک ده‌فه‌رموی: (ئە‌ی پروادارینه‌!) هاوسه‌رگیری بۆ پیاوان و ئافره‌تانی بی‌هاوسه‌ر بکه‌ن، هه‌روه‌ها بۆ کۆیله و که‌نیزه‌که چاکه‌کانتان، ئە‌گه‌ر گریمان (ئە‌و پیاوو ئافره‌ته‌ بی‌هاوسه‌رانه) هه‌ژاریش بن، ئە‌وه‌ خوا له به‌خششی خو‌ی (پێیان ده‌به‌خشێ و) بی‌نیازیان ده‌کات^(۱).

۳- خوا فرمودیه‌تی: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَتِهِنَّ نِحْلَةً﴾ النساء، واته: مارهی ئافره‌تان مافیکی ره‌وای خو‌یانه، (له‌سه‌ر پیاوه‌کان) پێویسته پێیان بدەن، وه‌ زۆربه‌ی زانایان ده‌لین: مارهی، مافی کچه، که‌س بۆی نیه‌ لێی بخوات.

۴- وه‌ک باسمان کرد، پرۆسه‌که له‌وه‌ گه‌وره‌تره، که ئیمه‌ لێی تیگه‌یشتووین، بۆیه کۆسپ خستنه به‌رده‌م ئەم پرۆسه‌یه، کاریکه زۆر هه‌له‌یه‌و پێچه‌وانه‌ی سوننه‌ته، له‌ زیاد کردنی مارهی و زێده‌پۆیی کردن له‌ داواکارییه‌کان، که گه‌نج ده‌سته‌وسان ده‌کات، به‌ جوړیک ناتوانی بچیته‌ نیو ئەم پرۆسه‌یه‌وه.

(۱) ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيْمَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ...﴾ النور.

فهرموودهی

۲۲

کئ شایستهی کچ پیدانه؟

«إِذَا جَاءَكُمْ مَنْ تَرَضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَأَنْكِحُوهُ، إِلَّا تَفْعَلُوا،
تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ»^(۱).

واته: هەر کاتیک که سیک هاته لاتان (داوای کچ، یان خوشکتانی کرد) ئە گەر له دینداری و رهوشته که ی رازی بوون، ئە وه لپی ماره بکهن، ئە گەر ئە مه نه کهن ئە وه ئاشووب و خراپه کاری له سه ر زهوی بلاو ده بیته وه.

(۱) أخرجه الترمذي: ۱۰۸۵، عَنْ أَبِي حَاتِمٍ الْمَرْزِيِّ، قَالَ أَبُو عَيْسَى: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ.

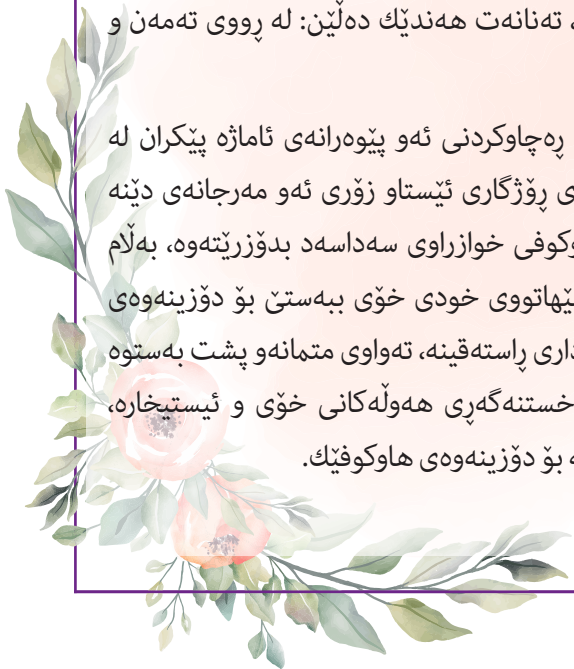
روونکردنەوہى

۱- پىشەوا مالیک پەحمەتى لىيى، دەلى: ئەوہى پىويستە پەچاۋ بىكرى لە پروسەى ھاوسەرگىرى، بىرىتتە لە دىندارىيى بە تەنيا، بۆيەش زانايان گوتتويانە: بازواكانتان پارىزارو تەقوادارىن، چونكە ئەگەر كچەكە تانى خۆشويست، پىزى لى دەگرى، وە ئەگەر كچەكە شتانى خۆشەويست، لە ترسى خوا ستەمى لى ناكات.

۲- ئەوانەى پىچەوانەى ئەم فەرمايشتە مامەلە دەكەن و، جگە لە دىن، شتە دونىايىەكانى دى دەكەنە پىوەر بۆ پىداني كچەكانيان، وەك مالى و سامان و پەچەلەك و... ھتە، باش بزەنن پىچەوانەى فەرمانى پىغەمبەرى خوا ﷺ مامەلە دەكەن.

۳- زانايان زۆر باسيان لە مەسەلەى ھاوكوف بوون و، لىك نىك بوونى كچ و كور، يان ژن و پىاو كردو، ھەندىك پىيان وايە: پىويستە ھەردوو لايەن نىكى يەكتر بن لە پرووى دىندارىيى، پەچەلەك، مالى و سامان، ئىش و كار، دوور بوون لە عەببى جەستەبى و دەروونى، تەنانەت ھەندىك دەلىن: لە پرووى تەمەن و زانستىشەو لىك نىك بن.

۴- سەرەراى عەودالى مروڤ لە پەچاۋكردنى ئەو پىوەرەنەى ئاماژە پىكران لە خالەكانى پىشوو، بە ھۆى ئالۆزى رۆژگارى ئىستا و زۆرى ئەو مەرجانەى دىنە خەيال، پەنگە سەخت بىت ھاوكوفى خوازراوى سەداسەد بدۆزىتەو، بەلام ناشكرى مروڤ تەنھا پىشت بە لىھاتووى خودى خۆى بىستى بۆ دۆزىنەوہى ھاوژىنى، لەبىرمان نەچىت بىرادارى راستەقىنە، تەواوى متمانە و پىشت بەستو، بە حىكمەتى خوا، بۆيە لەگەل خستەگەرى ھەولەكانى خۆى و ئىستىخارە، متمانەى يەكلاكەرەوہى بە خوايە بۆ دۆزىنەوہى ھاوكوفىك.

چەند فەرموودەیک دەربارە
مامەڵەیی نیوان هاوسەران

فهرموددهی

۳۳

ثافرهت چۆن دهچیتته بهههشت؟

«إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حَمْسَهَا، وَصَامَتْ شَهْرَهَا، وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا،
وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا، قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الْجَنَّةَ،
مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ»^(۱).

واته: نه گهر ئافرهت پینج نویژه (فه رزه) کانی نه نجامداو، (ره مه زانیش) پوژوووه کانی گرت، داوینی خووشی پاراست (له حه رام) و، گوپرایه لی میرده کهشی کرد (له شتی شه رعیی)، نه وه پیتی ده گوتری: برۆ بهههشت له کام ده رگای بهههشته وه بیت خو شه.

(۱) أخرجه أحمد: ۱۶۶۱، عن أم سلمة، وَحَسَنَهُ الألبانی.

روونکردنه‌وه

۱- خوشکالی من! پیغهمبه‌ری خوا ﷺ رینگاکه‌ی زۆر بۆ کورت و پوخت کردوونه‌وه، به‌لام ئایا ئە‌گەر زیاتر ئە‌نجام بدهن پاداشتی زیاترتان نابێ؟ به‌ئێ، بینگومان به‌ تابه‌ت نوێژه سوننه‌ته‌کان و زیکرو وێرده‌کان، چونکه‌ خوا له‌ فەرمايشتی قودسی ده‌فهرمووی: به‌نده هینده لیم نزیك ده‌بیته‌وه به‌ جیبه‌جی کردنی سوننه‌ته‌کان، تا ئە‌و ئاسته‌ی خوشمده‌وی. خو‌ش به‌ حالێ ئە‌و که‌سه، ده‌بیته‌ خو‌شه‌ویستی خوا.

۲- هۆکارێکی دیکه‌ی چوونه‌ به‌هه‌شت، ئە‌م په‌یمانیه، تکه‌ ده‌که‌م، وه‌ری بگرن، ئە‌نه‌سی کوری مالیک، له‌ پیغهمبه‌ره‌وه ﷺ ده‌گیریته‌وه که‌ فەرموویه‌تی: ئیوه‌ شه‌ش شتم لێ وه‌ربگرن، منیش به‌هه‌شتان بۆ مسۆگه‌ر ده‌که‌م، گوتیان: ئە‌و (شه‌ش شته) چییه؟ فەرمووی: ئە‌گەر یه‌کیکتان قسه‌ی کرد با درۆ نه‌کات، ئە‌گەر په‌یمانیدا با جیبه‌جی بکات، ئە‌گەر ئە‌مانه‌تی پێسپێردرا با خیانه‌تی تێدانه‌کات، چاوی خۆتان لاده‌ن له‌ سه‌یر کردنی شتی هه‌رام (پیاوان و ئافه‌رتان بۆ یه‌کتر مه‌روانن)، وه‌ ده‌ستی خۆتان بگرنه‌وه له‌ شتی قه‌ده‌غه‌کراو، وه‌ عه‌وپه‌رتی خۆتان بپاریزن^(۱).

۳- بینگومان که‌ ده‌فهرمووی: نوێژه‌کانتان بکه‌ن، ئیدی باسی ئە‌و شتانه‌ی نه‌کردوه، که‌ به‌ نوێژ کردن لێیان دوورده‌که‌ویه‌وه، وه‌ک: خراپه‌ له‌ گه‌ل خه‌لک، قسه‌ هینان و بردن، ئاشووب دروستکردن، درۆکردن، بێ‌هه‌سه‌له‌یی، سپه‌له‌یی، هه‌سوودی، غه‌یبه‌تکردن، چرووکبوون، ده‌یان سیفه‌تی په‌ستی دیکه‌، که‌ له‌ گه‌ل نوێژکردن و روژووگرتن و خواپه‌رستی راسته‌قینه‌ ناگونجین.

(۱) «إِذَا حَدَّثَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَكْذِبْ، وَإِذَا وَعَدَ فَلَا يُخْلِفْ، وَإِذَا أَوْثَمَنَ فَلَا يَحْنُ، غَضُوا أَبْصَارَكُمْ، وَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ، وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ» أخرجه الحاکم: ۸۰۶۷، وَحَسَنَةُ الْأَبْيَانِي، وَقَالَ فِي (الصَّحِيحَةِ): ۱۰۲۵.

فهرموودهی

۲۴

پهروه کرده کردنی مندال لهسه ر خواپه رستی

«إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيَرْفَعُ الدَّرَجَةَ لِلْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ:
يَا رَبِّ! أَنَّى لِي هَذِهِ؟ فَيَقُولُ: بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدِكْ لَكَ»^(۱).

واته: به راستی خوا (عَزَّ وَجَلَّ) پلهی بهندهی صالح بهرز ده کاته وه له بههشت، (ئه ویش) ده لئ: ئه ی پهروه ردگارم! ئه وه له کوپوه بو من هاتوه؟ پئی ده گوترئ: به هو ی داوا ی لیخو شبوون کردنی منداله که ته که دوعا ی بو کردوویت.

(۱) أخرجه أحمد: ۱۰۶۱۸، عن أبي هريرة، تعليق شعيب الأرنؤوط : إسناده حسن.

پروونکردنه‌وه

۱- هەر کات مسوڵمان مردو گه‌راوه لای خوای به‌رز، سّی شتی به دواوه‌ن، ئه‌وانیش: ئه‌هل و دوسته‌کانی و، سامان و سواریی و، خزمه‌تکاره‌کانی و، هه‌رچی هه‌یه‌تی، هه‌روه‌ها کرده‌وه‌کانی، جا باشن، یان خراپ، له‌وانه‌ش: دووانیان ده‌گه‌رینه‌وه، یه‌کیان ده‌میڤته‌وه، که کرده‌وه‌یه.

۲- ئه‌وه‌ی باس‌م کرد، هاندانه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بۆ دواپوژی خۆت و ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی گوپرو قیامه‌تی خۆت، هه‌رچی ده‌توانی بیکه‌ی، ئه‌نجامی بده له کرده‌وه‌ی چاک، له نێو کرده‌وه چاکه‌کانیش، زۆرتین بیرت لای ئه‌و کارانه بّ که بۆ هه‌میشه له‌بالانست زیاد ده‌که‌ن دوا‌ی خۆت، یه‌کیان په‌روه‌رده‌کردنی مندالی صالحه.

۳- دوعاو دوا‌ی لیخۆشبوون و، هه‌ر چاکه‌یه‌کی دیکه‌ی مندالی صالح، جا کوپ بیت، یان کچ، بیگومان سوودی زۆری ده‌بّ بۆ دایک و باوک، وه‌ک له‌م فه‌رمایشته‌ی ئه‌م بابه‌ته‌هاتوه.

۴- پێشه‌وا مه‌ناوی ده‌لّ: ئه‌م فه‌رموده‌ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی: دوا‌ی لیخۆشبوونی مندال بۆ دایک و باوکی ده‌بیته‌مایه‌ی ره‌ش بوونه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانیان و به‌رز بوونه‌وه‌ی په‌له‌کانیان، وه‌ک چۆن ئه‌م مندال خۆی سوودی لّ ده‌بینن، دایک و باوکیشی که‌مردوون به‌هه‌مان شیوه، لّی به‌هه‌رمه‌ند ده‌بن.

پێشه‌وا (بِن کثیر) ده‌لّ: جگه له‌قورئان که‌راجیایی له‌سه‌ره‌ ئایا به‌مردوو ده‌گات، یان نا؟ باقی شته‌کانی دی، له‌خپرو سه‌ده‌قات و، پارانه‌وه‌و دوا‌ی لیخۆشبوون کردن ... هتد. هه‌موو به‌مردوو ده‌گات.

فهرموودهی

۲۵

باشترین ئافرهت کامهیه؟

«خَيْرُ النِّسَاءِ امْرَأَةٌ إِذَا نَظَرْتَ إِلَيْهَا سَرَّتْكَ، وَإِذَا أَمَرْتَهَا أَطَاعَتْكَ،
وَإِذَا غَبَّتْ عَنْهَا حَفِظْتُكَ فِي نَفْسِهَا وَمَالِكِ»^(۱).

واته: باشترین ئافرهت ئافرهتیکه ئه گهر ته ماشات کرد پینی دل
خۆشبی، وه که فه رمانت پی کرد، گوپرایه لیت بکات، وه ئه گهر له
لای نه بووی بپاریزی، له نه فسی خۆی (ئاگاداری خۆی بی)^(۲)، وه
ماله که ت بپاریزی و (زیده روویی نه کات له مال سه رف کردن).

(۱) أخرجه أحمد: ۷۴۱۵، وَالْحَاكِمُ: ۲۶۸۲، وَالْبَزَّازُ: ۸۵۳۷، وَاللَّفْظُ لَهُ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.
(۲) شَتِيكَ نَه كَات كَه گونا بهار بی و سومعه و ئابرووی خۆی و میرده که ی له که دار
بکات.

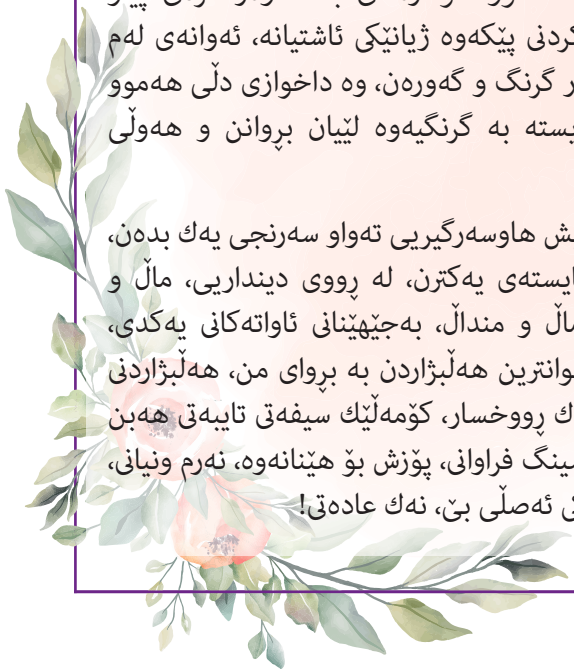
روونکردنه وه

۱- وه سفی خوا بو ئافره تانی باش، ئه وه یه: ﴿قَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ مِمَّا حَفِظَ اللّٰهُ﴾ ۳۴. ئه وه ی له م ئایه ته وه رده گیرئ: زه قترین نیشانه ی ئافره تی باش، **یه که م:** گوئرایه لئ پیاوه که یانن له کاری چاک، **دووه م:** له کاتی دیار نه بوونی پیاوه که یان پارێزه ری که سایه تی خو یان و پیاوه که یانن، پارێزه ری مال و سامان و نه ینی میرده که یانن، ئاگاداری منداله کانپانن، بو کچانیش به هه مان شیوه پارێزه ری که سایه تی خو یان و باوک و براو ئه هله که یانن.

۲- هه رکات ئافره ت دلئ پیاوی خو شکرد، زیاتر بوئ هه یه پیاو لئ پازی بی و خوشی بوئ، ده ره نجامی ئه م هه ل سوکه وته ی ئافره ت بریتیه له به خته وه ر بوونی دونیاو ره زامه ندی خوا له دوارپوژ، بو پیاویش به هه مان شیوه، وه ک چو ن باشتترین نیعمه تی خوا له دونیا بو پیاو ئافره تئیکي چاکه که دلخوشکه ری بی، به هه مان شیوه بو پیاویش وایه، ده بی دلخوشکه ری هاوسه ره که ی بی.

۳- ئافره ت پئویسته له سه ری هه موو هوکاره کانی به خته وه ر کردنی پیاو بگریته بهر، له پیناو ده سته برکردنی پیکه وه ژیانئیکي ئاشتیانه، ئه وانیه له م فەرمووده ها توون، هوکاری زور گرنگ و گه وره ن، وه داخوازی دلئ هه موو پیاوئیکه له ئافره ت، بو یه پئویسته به گرنگیه وه لئیان برونن و هه ولئ جیبه جیکردنیان بده ن.

۴- پیاوان و ئافره تان پئویسته پئش هاوسه رگیری ته واو سه رنجی یه ک بده ن، روانیئیکي چاره نووسانه، ئایا شایسته ی یه کترن، له رووی دینداری، مال و سامان، جوانیی، به پئوه بردنی مال و مندال، به جه پینانی ئاواته کانی یه کدی، پیکه وه ژیانی هاوبه ش، به لام جوانترین هه لئبژاردن به بروای من، هه لئبژاردنی که سیکه روو حی جوان بیئت، نه ک رووخسار، کومه لئیک سیفه تی تایبه تی هه بن له: ساده یی، وه فا، لئبوردیه یی، سینگ فراوانی، پوژش بو هینانه وه، نه رم ونیانی، له رووه شه رعیه که ش، دینداریئیکي ئه صلئ بی، نه ک عاده تی!

فهرموده‌ی

۳۶

چاکترین پیاو ئه و پیاوهیه بو هاوسهر و خیزانه‌کهی چاکه

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:
«خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي»^(۱).

واته: عائشه (خوا لیبی رازی بئ)، ده‌لی: پیغهمبهری خوا ﷺ
فهرموده‌ی: باشرینتان باشرینتان بو خاووخیزانه‌کهی، وه من له
هه مووتان باشرم بو خاووخیزانه‌کهم.

(۱) أخرجه الترمذي في سننه ح ۳۸۹۵ وقال حسن صحيح.

روونکردنه‌وه

۱- گه‌وره‌یی پیغمبر ﷺ له‌وه‌دایه: هه‌میشه ئه‌وه‌ی ده‌یفه‌رموو، پێشتر به‌کرده‌وه ئه‌نجامی داوه، وینه‌ی ئه‌وه‌ی لێره‌ فرموده‌یه‌تی، به‌کرده‌وه ئه‌نجامی داوه: پیغمبر ﷺ قاچی داناوه بۆ ئه‌وه‌ی صه‌فیه‌ی خیزانی تا قاچ بخاته‌سه‌ر ئه‌ژنۆی و سه‌ربکه‌وه‌ی به‌سه‌ر حوشره‌که‌یدا، که‌ به‌رز بووه، صه‌فیه‌ پێی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆی پیغمبر ﷺ داناوه تا سه‌ربکه‌وه‌ی^(۱).

۲- هه‌روه‌ها له‌ نیو مال و خیزانه‌کانی به‌هه‌مان شیوه‌ مامه‌له‌ی کردوه، چونکه‌ ده‌رو ده‌روونی یه‌ک بووه، دایکه‌مان عایشه (خوا لێی رازی بێ) ده‌فه‌رموی: چیمان ویستبێ له‌ ئیش و کاری مال و یارمه‌تی دان و، ته‌نانه‌ت دوورینی پۆشاک‌ی خۆی و، نه‌عه‌له‌کانی خۆی ئه‌نجامی ده‌دا، سه‌رباری به‌به‌زه‌یی و نه‌رم و نیان و لیبورده‌یی زۆری له‌گه‌لیان^(۲).

۳- هه‌روه‌ها ئه‌نه‌سی کورپی مالیک ده‌لی: هه‌رگیز پیغمبر ﷺ ده‌ستی به‌رز نه‌کردۆته‌وه‌ تا له‌ خیزان و مندال و خزمه‌تکاره‌کانی بدات^(۳).

۴- ئه‌وه‌ی باس‌مان کرد، ئه‌وه‌ی لێ وه‌رده‌گیرئ: پیاو ده‌بێ ساده‌ بێ، ژیان به‌ ساده‌یی ته‌ماشای بکات، به‌داخه‌وه! له‌م‌رۆدا له‌ ناو مسوڵماناندا پیاو هه‌یه‌ که‌ ده‌رگای سه‌پاره‌ بۆ خیزانی بکاته‌وه، په‌نگه‌ پێی وابێ له‌ که‌سایه‌تی دابه‌زیوه، ئه‌ی مسوڵمان! ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ الاحزاب.

(۱) {قال أنس رأيتُ رسولَ الله ﷺ... يجلسُ عندَ بعيرِهِ فيصعُ رُكْبَتَهُ فَتَصعُ صَفِيَّهُ رَجُلًا عَلَى رُكْبَتِهِ حَتَّى تَرْكَبَ} أخرجه البخاري: ۴۲۱۱.

(۲) {سَأَلْتُ عَائِشَةَ مَا كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَصنعُ فِي بَيْتِهِ؟ قَالَتْ: كَانَ يَكُونُ فِي مَهْنَةِ أَهْلِهِ - تَعْنِي خِدْمَةَ أَهْلِهِ} أخرجه البخاري: ۶۷۶، {وقالت: كَانَ بَشْرًا مِنَ الْبَشَرِ، يُفْلِي نَوْبَهُ، وَيَعْلَبُ شَاتَهُ، وَيَخْدُمُ نَفْسَهُ} أخرجه البخاري في الأدب المفرد، وصححه الألباني..

(۳) {ما رأيتُ رسولَ الله ﷺ ضربَ خادمًا قطُّ ولا ضربَ امرأةً له قطُّ} أخرجه ابن حبان: ۴۸۸..

فهرموودهی

۲۷

خراپترین ژن و میّرد

«إِنَّ مِنْ أَشَرِّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلُ يُفْضِي إِلَى
أَمْرَاتِهِ، وَتُفْضِي إِلَيْهِ، ثُمَّ يَنْشُرُ سَرَّهَا»^(۱).

واته: بیگومان خراپترینی خه لکی له لای خوا له پوژی دواپی،
پیاویکه بو سهرجییی چوته لای ژنه که ی، وه ژنیکه بو سهرجییی
چوته لای پیاوه که ی، پاشان دئی بو خه لکی باس ده کات و بلاوی
ده کاتوه (که ناواو ناوای له گه ل هاوسه ره که ی کردوه).

(۱) أخرجه مُسْلِم: ۱۴۳۷، عن أبي سعيد الخدري.

روونکردنه‌وه

۱- له‌م فەرمايشته‌دا پیغهمبەری خوا ﷺ ئاماژە بە خراپترین جوۆری ژن و میڤرد دەکات (خوا په‌نامان بدات)، بە سیفه‌تی خیانه‌ت وه‌سفیان ده‌کات، ئەویش بردنه‌ ده‌ره‌وه‌ی نه‌پینه‌کانی نیو ماله، یه‌کیکه‌ له‌ کاره‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان.

۲- له‌بەر ئەوه‌ی ژن و میڤرد نه‌پینی زۆریان لای یه‌کدی هه‌یه، پێویسته‌ له‌سه‌ریان نه‌پینه‌کانی یه‌کدی بپاریزن به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی، به‌ تاییه‌ت بابەتی سه‌رجیی و جووتبوون و، ئەوه‌ی ده‌گوزهری له‌ نیوانیان، که‌ ئەم فەرمووده‌ زۆر به‌ روونی ئاماژە‌ی پیکردوه، به‌ یه‌کیکه‌ له‌ گوناغه‌ گه‌وره‌کان هه‌ژمار کراوه، بۆیه‌ پارێز له‌ خوا بکه‌ن، نه‌پینی یه‌کدی ئاشکرا مه‌که‌ن.

۳- ئەم فەرمووده‌ ته‌نیا باسی پاراستنی مه‌سه‌له‌ی جووتبوون و ئەوه‌ی ده‌گوزهری ناگریته‌وه، به‌ لکو‌هەر قسه‌یه‌ک، یان کرده‌وه‌یه‌ک، که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەم بابەته‌ش ده‌کرێ، بێگومان هه‌مووی نه‌پین و ده‌بی پارێزراوبن، بۆیه‌ ده‌بی نه‌پینی هه‌موو که‌س بپاریزێ، به‌لام ئەوه‌ی له‌ نیوان ژن و میڤرده‌ زۆر هه‌ستیاره‌ بۆیه‌ زیاتر جه‌ختی لیکراوه‌ته‌وه.

۴- قسه‌ لای ئەو که‌سه‌ مه‌که، نه‌پینه‌کان ئاشکرا ده‌کات، توانای راگرتنی ئەمانه‌ت پاراستنی نیه، پیغهمبەر ﷺ ده‌فهرمووی: «إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ الرَّجُلَ بِالْحَدِيثِ، ثُمَّ انْتَفَتَ فِيهَا أَمَانَةٌ»^(۱)، واته: ئەگەر پیاویک قسه‌ی بۆ پیاویک کرد، پاشان رووی وه‌رگێراو ئاوری دایه‌وه، ئەوه‌ ئەمانه‌ته‌ (واته: له‌ کاتی ئاوێردانه‌وه‌ مه‌به‌ستی ئەوه‌ بوو که‌س ئەم قسانه‌ نه‌بێستی).

ئهی ئەو که‌سه‌ی قسه‌ت له‌لا ده‌کرێ، تکایه‌ ئەگەر ده‌زانی خۆت پێن کوۆتپۆل ناگرێ، پێگه‌ مه‌ده‌ قسه‌ی تاییه‌ت له‌لا بکری.

(۱) أخرجه أبو داود: ۴۸۷۰، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَحَسَنَةُ الْأُبَيَّانِي.

فهرموودهی

۲۸

جوانیه‌کانی یه‌کتر بیین

«لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا، رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ»^(۱).

واته: با هیچ پیاویکی ئیماندار هیچ ئافره‌تییکی ئیماندار نه بوغزینئی،
ئه‌گه‌ر رقی له سیفه‌تییکی خراپی بوو، ئه‌وه سیفه‌تییکی دیکه‌ی باشی
هه‌یه که لئی رازییه.

(۱) أخرجه مسلم: ۱۴۶۹، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.

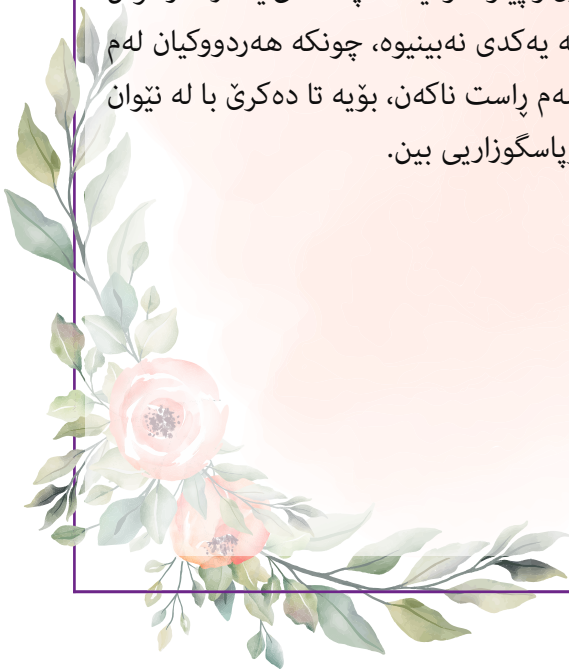

روونکردنه‌وه

١- ئەم فەرموودە فێری مانای وه‌فاو به‌خشنده‌ییمان ده‌کات، ئەه‌ی ژن! ئەه‌ی پیاو! کامتان سه‌دا سه‌دا ئەو‌یترتان قبۆله‌، به‌ دلّه، لێی رازیه‌؟! بێگومان هێچ کامتان، مادام‌ چه‌ز ده‌که‌ی و داوا ده‌که‌ی ئەو به‌و هه‌له‌و که‌م و کورتیانە قبۆلت بکات، تۆش بۆ ئەو وا به‌.

٢- پیغەمبەری خۆشه‌ویست ﷺ به‌ پیاو ده‌فه‌رموی: له‌به‌ر سیفه‌ته‌ باشه‌کانی خیزانت خۆشت بو‌ی، له‌ هه‌مان کاتدا چاوپۆشیش له‌ سیفه‌ته‌ خرابه‌کانی بکه‌، دیاره‌ له‌ به‌رانبه‌ریشدا دیسان ئافره‌تی ئیمانداریش ناب‌ی پیاوی ئیماندار ببو‌غزێت، واته‌: ژن و پیاو ناب‌ی یه‌کدی ببو‌غزێن، له‌به‌ر چه‌ند سیفه‌تێک که‌ تێیاندا هه‌یه‌ و به‌ دل‌یان نه‌.

٣- ئەوه‌په‌ری سه‌له‌یی له‌ تێوان ژن و پیاو ئەوه‌یه‌ که‌ چاکه‌کانی یه‌کتر فه‌رامۆش بکه‌ن و پێشان بده‌ن خێریان له‌ یه‌کدی نه‌بینوه‌، چونکه‌ هه‌ردووکیان له‌م په‌فتاره‌دا هه‌م سه‌ته‌م ده‌که‌ن، هه‌م راست ناکه‌ن، بۆیه‌ تا ده‌کرێ با له‌ تێوان خۆمان ئەه‌لی وه‌فاداریی و سوپاسگوزاریی بین.

فهرموددهی

۲۹

پۆشتهی ئافرهتان

«عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا دَخَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَعَلَيْهَا ثِيَابٌ رِقَاقٌ، فَأَعْرَضَ عَنْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَقَالَ لَهَا: يَا أَسْمَاءُ! إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتِ الْمَحِيضَ، لَمْ يَصْلُحْ أَنْ يُرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا وَأَشَارَ إِلَى وَجْهِهِ وَكَفَّيْهِ»^(۱).

واته: دایکمان عایشه (خوایێ پازی بێ) ده‌لێ: ئه‌سمائی کچی ئه‌بو به‌کر (خوایێ پازی بێ)، هاته لای پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، وه پۆشاکێکی ته‌نکی له‌به‌ردا بوو، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پوو لێ وه‌رگێراو، پێی فهرموو: ئه‌ی ئه‌سماء! ئافره‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی که با‌لغ ده‌بێ، نا‌گونجێ لێی بیه‌نرێ مه‌گه‌ر ئێره‌ی، ئاماژه‌ی کرد بۆ پوو‌خسارو، هه‌ردوو له‌په‌ ده‌ستی.

(۱) أخرجه أبو داود: ۴۱۰۴، وصححه الألباني، وقال الهيثمي في المجمع: فيه ابن لهيعة، وحديثه حسن، وبقيّة رجاله رجال الصّحيح.

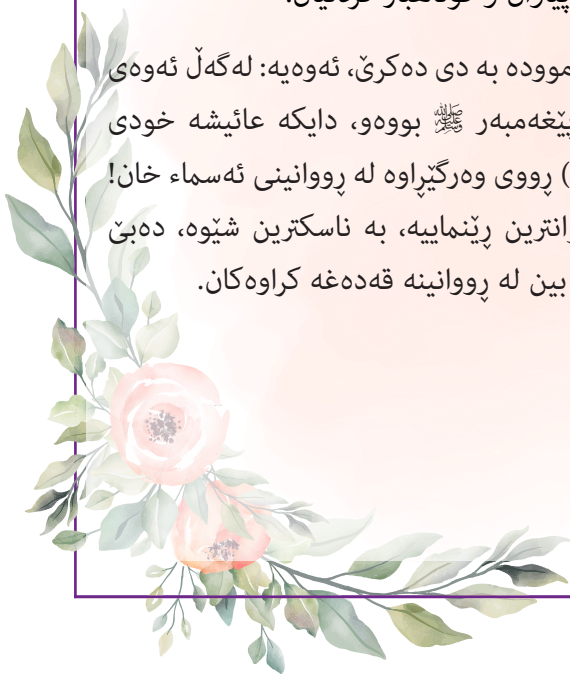
روونکردنه‌وه

۱- خوا ﷺ دە‌فەرمووی: ئافرهت نابێ جوانی خووی دەرخت: ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا...﴾ (النور، ئەم فەرمايشته‌ی پیغەمبەر ﷺ ئەم ئایەتەمان بۆ تەفسیر دە‌کات، کە دە‌گونجێ، رووخسارو دە‌سته‌کانی دیارین.

۲- زۆر‌به‌ی زانایان بۆ‌چوونیان ئە‌وه‌یه: ئە‌م رووداو‌ه پێش دابە‌زینی ئایەتی حیجاب بووه، ئە‌گەرنا (ئە‌سماء) ی‌ک کە کچی ئە‌بو بە‌کری صیددیق بێ (خوا لێیان پ‌ازی بێ)، بێ‌گومان هەر ئە‌وه‌ی لێ چاو‌ه‌پ‌وان دە‌کرێ باشترین کچی رۆژگاری خووی بێ، گۆ‌پ‌رایە‌ل‌ترین کچ بێ بۆ فەرمانی خوا و پیغەمبەری خوا ﷺ.

۳- پۆشاک‌ی ئافره‌تان پێ‌ویسته‌ گشت مەرجه‌ شە‌رعیه‌‌کانی تێ‌دا‌بن، کە بریتین لە: تە‌نک نە‌بێ، تە‌سک نە‌بێ، کورت نە‌بێ، بۆ‌ندار نە‌بێ، بە‌ جو‌ری‌ک نە‌بێت بێ‌تە‌ هو‌کاری سە‌رنج پ‌اک‌یشانی پ‌یاوان و گونا‌ه‌بار کردنیان.

۴- خائێکی زۆر کاریگەر لە‌م فەرموودە‌ بە‌ دی دە‌کرێ، ئە‌وه‌یه: لە‌گە‌ڵ ئە‌وه‌ی ئە‌سماء خان، خوشکی خێزانی پیغەمبەر ﷺ بووه‌و، دایکە‌ عائیشە‌ خودی خووی له‌وێ، ئنجا (پیغەمبەر ﷺ) پ‌رووی وه‌رگێ‌پ‌راوه‌ لە‌ پ‌روانینی ئە‌سماء خان! بۆ پ‌یاوان و ئافره‌تان ئە‌مه‌ جوانترین رێ‌نماییه، بە‌ ناسک‌ترین شی‌وه، دە‌بێ هە‌ردوولامان ئاگاداری چاومان بێن لە‌ رووانینه‌ قە‌دە‌غه‌ ک‌راوه‌‌کان.

كۆتايى كىتاب

فهرموودهی

۳۰

خۆشهویستی خوا بۆ بهندهکانی

«يَا ابْنَ آدَمَ! مَهْمَا عَبْدَتَنِي وَرَجَوْتَنِي وَلَمْ تُشْرِكْ بِي شَيْئًا، عَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ، وَإِنْ اسْتَقْبَلْتَنِي بِمِلءِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ خَطِيئًا وَذُنُوبًا، اسْتَقْبَلْتُكَ بِمِلْئِنِّ مِنَ الْمَغْفِرَةِ وَأَعْفِرُ لَكَ وَلَا أَبَالِي»^(۱).

خوای به خشنده و میهربان فهرموویه تی:

واته: ئەهی نهوهی ئادهم! ههچهند تۆ بهندهیه تیم بۆ بکهی و، چاوهڕێی ئومیدم لێبکهی، (مادام) هیچ هاوبهشیکم بۆ بریار نهدهی، ئەوه منیش ههچی تۆ کردب (له گوناھو تاوان) لیت خوش دهبم، (ئهی بهندهی خۆم!) تهگهر پڕ به ئاسمان و زهوی له گوناھو تاوان بگهڕێتتهوه بۆ لام، منیش به پڕی ئاسمان و زهوی له لیبوردن پێشوازی ت لێ دهکهم، وه لیت خوش دهبم، هیچ باکم نیه.

(۱) أخرجه البيهقي في «شعب الإيمان»: ۱۰۴۰، عن أبي الدرداء، وصححه الألباني.

پروونکردنه‌وه

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هێنده‌ پروونه، پێویست به‌ قسه‌ له‌سه‌ر کردن ناکات!!!

ناوه‌رۆک

- پیشه‌کی ۴
- ۱- رەزامه‌ندی خوات مه‌به‌ست بی ۸
- ۲- ئاگاداری ئیمانته به ۱۰
- ۳- نوێژه‌کانت پاریزه ۱۲
- ۴- رۆژوو‌ه‌کانت لیخۆشبوونت ۱۴
- ۵- بانگه‌واز بو ئایین بکه ۱۶
- ۶- پشت به خوا به‌سته ۱۸
- ۷- نيعمه‌تی خوات پیوه‌بيني ۲۰
- خۆ دوورگرتن له چه‌ند ره‌وشت و سيفه‌تیکی ناپه‌سند ۲۳
- ۸- غه‌یبه‌ت کردن ۲۴
- ۹- که‌شخه و فیزکردن ۲۶
- ۱۰- دوورپووی ۲۸
- ۱۱- هه‌سوودی ۳۰
- ۱۲- زۆر پرسیار کردن ۳۲
- ۱۳- قسه‌هێنان و بردن ۳۴
- ۱۴- به‌چه‌چپ قسه‌کردن ۳۶
- ۱۵- گالته‌جاری ۳۸
- ۱۶- په‌یوه‌ندی پچراندن ۴۰
- ۱۷- خۆچوواندنی پیاوان و ئافره‌تان به‌یه‌کدی ۴۲

- ۴۵چهند فەرمووده‌یه‌ک دەر‌بار‌هی هاوسه‌ر‌گیر‌یی
- ۴۶۱۸- هاوسه‌ر‌گیر‌یی نیو‌هی دین‌داری‌ی ته‌واو ده‌کات
- ۴۸۱۹- کاتیک کچ به زه‌برو زۆر به‌شوو ده‌دری
- ۵۰۲۰- نیشان‌هی رازی بوونی کچ
- ۵۲۲۱- به‌ره‌که‌ت له ئاسانی مار‌ه‌یه‌کان‌دایه
- ۵۴۲۲- کئ شایسته‌ی کچ پیدانه؟
- ۵۷چهند فەرمووده‌یه‌ک دەر‌بار‌هی مامه‌له‌ی نیوان هاوسه‌ران
- ۵۸۲۳- ئافره‌ت چۆن ده‌چیته به‌هه‌شت؟
- ۶۰۲۴- په‌روه‌رده‌کردنی مندال له‌سه‌ر خواپه‌رستی
- ۶۲۲۵- باشترین ئافره‌ت کامه‌یه؟
- ۶۴۲۶- چاکترین پیاو ئه‌و پیاو‌ه‌یه بو هاوسه‌ر و خیزانه‌که‌ی چاکه
- ۶۶۲۷- خرابترین ژن و می‌رد
- ۶۸۲۸- جوانیه‌کانی به‌کتر بینن
- ۷۰۲۹- پۆشته‌یی ئافره‌تان
- ۷۳کو‌تایی کتیب
- ۷۴۳۰- خۆشه‌ویستی خوا بو به‌نده‌کانی

